ISSN 0378-7087

Publicatieblad

L 80

45e jaargang

van de Europese Gemeenschappen

23 maart 2002

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing*

Verordening (EG) nr. 522/2002 van de Commissie van 22 maart 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 1

Verordening (EG) nr. 523/2002 van de Commissie van 22 maart 2002 tot vaststelling van de restituties die gelden voor de in het kader van communautaire en nationale voedselhulpacties geleverde producten van de sectoren granen en rijst 3

Verordening (EG) nr. 524/2002 van de Commissie van 22 maart 2002 tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1938/2001, (EG) nr. 1939/2001 en (EG) nr. 1940/2001 betreffende de opening van permanente openbare inschrijvingen voor de verkoop op de markt van de Gemeenschap van rijst uit de voorraad van het Spaanse, het Griekse en het Italiaanse interventiebureau, met het oog op verwerking in diervoeding 5

★ **Verordening (EG) nr. 525/2002 van de Commissie van 22 maart 2002 houdende afwijking van Verordening (EG) nr. 174/1999 tot vaststelling van de specifieke uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad inzake de uitvoercertificaten en de uitvoerrestituties in de sector melk en zuivelproducten** 8

Verordening (EG) nr. 526/2002 van de Commissie van 22 maart 2002 betreffende de afgifte van uitvoercertificaten in de wijnsector 9

Verordening (EG) nr. 527/2002 van de Commissie van 22 maart 2002 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector varkensvlees, die in maart 2002 worden ingediend op grond van de regeling die is vastgesteld in de door de Gemeenschap gesloten overeenkomsten met de Republiek Polen, de Republiek Hongarije, de Tsjechische Republiek, de Slowaakse Republiek, Bulgarije en Roemenië 10

Verordening (EG) nr. 528/2002 van de Commissie van 22 maart 2002 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector varkensvlees, die in maart 2002 worden ingediend op grond van de regeling die is vastgesteld in de door de Gemeenschap gesloten overeenkomst met Slovenië 12

Verordening (EG) nr. 529/2002 van de Commissie van 22 maart 2002 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten, die in maart 2002 worden ingediend op grond van de tariefcontingenten voor de invoer van bepaalde producten in de varkensvleessector voor de periode van 1 april tot en met 30 juni 2002 14

(Vervolg z.o.z.)

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

Inhoud (vervolg)

Verordening (EG) nr. 530/2002 van de Commissie van 22 maart 2002 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector varkensvlees, die in maart 2002 worden ingediend op grond van Verordening (EG) nr. 774/94 van de Raad houdende opening en vaststelling van de wijze van beheer van communautaire tariefcontingenten voor varkensvlees en bepaalde andere landbouwproducten 16

Verordening (EG) nr. 531/2002 van de Commissie van 22 maart 2002 betreffende de offertes voor de uitvoer van rondkorrelige volwitte rijst bestemd voor bepaalde derde landen, die zijn ingediend in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2007/2001 18

Verordening (EG) nr. 532/2002 van de Commissie van 22 maart 2002 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst bestemd voor bepaalde derde landen in Europa, die zijn ingediend in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2008/2001 19

Verordening (EG) nr. 533/2002 van de Commissie van 22 maart 2002 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst bestemd voor bepaalde derde landen, die zijn ingediend in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2009/2001 20

Verordening (EG) nr. 534/2002 van de Commissie van 22 maart 2002 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van langkorrelige volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2010/2001 21

★ **Verordening (EG) nr. 535/2002 van de Commissie van 21 maart 2002 tot wijziging van bijlage C bij Richtlijn 64/432/EEG van de Raad en van Beschikking 2000/330/EG** 22

★ **Richtlijn 2002/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2002 tot vaststelling van een algemeen kader betreffende de informatie en de raadpleging van de werknemers in de Europese Gemeenschap** 29

Gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over de vertegenwoordiging van de werknemers 34

★ **Richtlijn 2002/15/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2002 betreffende de organisatie van de arbeidstijd van personen die mobiele werkzaamheden in het wegvervoer uitoefenen** 35

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Commissie

2002/237/EG:

★ **Beschikking van de Commissie van 21 maart 2002 tot wijziging van Beschikking 94/360/EG betreffende de verlaagde frequentie van de materiële controles van partijen producten die uit derde landen worden ingevoerd ingevolge Richtlijn 90/675/EEG van de Raad** [1] *(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 1121)* 40

Rectificaties

★ **Rectificatie van Verordening (EG) nr. 472/2002 van de Commissie van 12 maart 2002 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 466/2001 tot vaststelling van maximumgehalten aan bepaalde verontreinigingen in levensmiddelen (PB L 75 van 16.3.2002)** 42

NL

[1] Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 522/2002 VAN DE COMMISSIE

van 22 maart 2002

tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ([1]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ([2]), en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

(2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 23 maart 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 22 maart 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

([1]) PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.
([2]) PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 22 maart 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen [1]	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	199,0
	204	153,7
	212	239,1
	624	212,2
	999	201,0
0707 00 05	052	134,0
	204	27,7
	999	80,8
0709 90 70	052	144,3
	204	60,1
	999	102,2
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	62,8
	204	50,3
	212	49,0
	220	45,4
	421	29,6
	448	26,7
	624	73,3
	999	48,2
0805 50 10	052	43,5
	600	49,6
	999	46,5
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	40,7
	388	104,0
	400	114,0
	404	96,8
	508	81,5
	512	88,0
	524	75,1
	528	86,9
	720	113,2
	728	131,3
	999	93,2
0808 20 50	388	75,3
	400	120,0
	512	71,8
	528	72,4
	999	84,9

[1] Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999" staat voor „andere oorsprong".

VERORDENING (EG) Nr. 523/2002 VAN DE COMMISSIE

van 22 maart 2002

tot vaststelling van de restituties die gelden voor de in het kader van communautaire en nationale voedselhulpacties geleverde producten van de sectoren granen en rijst

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ([1]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 van de Commissie ([2]), en met name op artikel 13, lid 2, derde alinea,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ([3]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 ([4]), en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 2681/74 van de Raad van 21 oktober 1974 betreffende de communautaire financiering van de uitgaven in verband met de levering van landbouwproducten als voedselhulp ([5]) is bepaald dat het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, afdeling Garantie, het gedeelte van de uitgaven financiert dat overeenkomt met de desbetreffende restituties bij uitvoer die overeenkomstig de betrokken communautaire voorschriften zijn vastgesteld.

(2) Om de opstelling en het beheer van de begroting voor de communautaire voedselhulpacties te vergemakkelijken en om de lidstaten in staat te stellen het bedrag van de communautaire deelname in de financiering van de nationale voedselhulpacties te kennen, moet het bedrag van de voor deze acties toegekende restituties worden vastgesteld.

(3) De algemene voorschriften en de uitvoeringsbepalingen die in artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 en artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 voor de uitvoerrestituties zijn vastgesteld, zijn van overeenkomstige toepassing op bovenbedoelde transacties.

(4) De specifieke criteria die in aanmerking moeten worden genomen bij de berekening van de uitvoerrestituties voor rijst zijn vastgesteld in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95.

(5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De geldende restituties voor de producten van de sectoren granen en rijst geleverd voor de communautaire en nationale voedselhulpacties, uitgevoerd in het kader van internationale verdragen of andere aanvullende programma's of die in het kader van andere communautaire acties gratis worden geleverd, worden vastgesteld overeenkomstig de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 april 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 22 maart 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

([1]) PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.
([2]) PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.
([3]) PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.
([4]) PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.
([5]) PB L 288 van 25.10.1974, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 22 maart 2002 tot vaststelling van de restituties die gelden voor de in het kader van communautaire en nationale voedselhulpacties geleverde producten van de sectoren granen en rijst

(in EUR/t)

Productcode	Bedrag van de restitutie
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	0,00
1002 00 00 9000	37,75
1003 00 90 9000	0,00
1005 90 00 9000	21,00
1006 30 92 9100	203,00
1006 30 92 9900	203,00
1006 30 94 9100	203,00
1006 30 94 9900	203,00
1006 30 96 9100	203,00
1006 30 96 9900	203,00
1006 30 98 9100	203,00
1006 30 98 9900	203,00
1006 30 65 9900	203,00
1007 00 90 9000	21,00
1101 00 15 9100	0,00
1101 00 15 9130	0,00
1102 10 00 9500	41,00
1102 20 10 9200	30,10
1102 20 10 9400	25,80
1103 11 10 9200	0,00
1103 13 10 9100	38,70
1104 12 90 9100	0,00

NB: Productcodes: zie de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

VERORDENING (EG) Nr. 524/2002 VAN DE COMMISSIE

van 22 maart 2002

tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1938/2001, (EG) nr. 1939/2001 en (EG) nr. 1940/2001 betreffende de opening van permanente openbare inschrijvingen voor de verkoop op de markt van de Gemeenschap van rijst uit de voorraad van het Spaanse, het Griekse en het Italiaanse interventiebureau, met het oog op verwerking in diervoeding

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ([1]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 ([2]), en met name op artikel 8, onder b),

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Aan de door de inschrijvers na te komen verplichtingen, zoals bepaald bij de Verordeningen (EG) nr. 1938/2001 ([3]), (EG) nr. 1939/2001 ([4]) en (EG) nr. 1940/2001 van de Commissie ([5]), gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 15/2002 ([6]), blijken in de praktijk hoge kosten verbonden te zijn.

(2) De maatregel zou efficiënter zijn, mocht voor de nu geldende verplichting om de padie eerst tot gedopte rijst en breukrijst te verwerken, worden voorzien in een alternatief waarbij de rijst tot volwitte rijst wordt verwerkt. Door op die manier te garanderen dat de rijst niet voor menselijke consumptie wordt gebruikt, kan worden bereikt dat de rijstverwerkingsbedrijven aan de inschrijving kunnen deelnemen.

(3) Om zo snel mogelijk op door de inschrijvers ondervonden moeilijkheden te kunnen reageren, moet worden bepaald dat deze verordening in werking treedt op de dag van haar bekendmaking. Aangezien vertraging is opgelopen bij de afzet van de te koop aangeboden rijst, moet voor de laatste deelinschrijving een latere einddatum worden vastgesteld.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De Verordeningen (EG) nr. 1938/2001, (EG) nr. 1939/2001 en (EG) nr. 1940/2001 worden als volgt gewijzigd:

1. Artikel 2, lid 2, wordt vervangen door:

„2. De inschrijvers gaan de verbintenis aan om:

a) — als de inschrijver fabrikant van diervoeders is:

de partij rijst die hem is toegewezen uiterlijk drie maanden na de datum van toewijzing in diervoeding te verwerken, behoudens overmacht, en onmiddellijk onder toezicht van de bevoegde autoriteiten op een in overleg met hen vastgestelde plaats de in bijlage II vermelde behandelingen uit te voeren, om de controle op het gebruik van de rijst en de traceerbaarheid van de producten te garanderen;

— als de inschrijver een rijstverwerkingsbedrijf is:

voor de partij rijst die hem is toegewezen, uiterlijk twee maanden na de datum van toewijzing de in bijlage III vermelde behandelingen uit te voeren en deze uiterlijk vier maanden na de datum van toewijzing in diervoeding te verwerken, behoudens overmacht;

b) de kosten van de in de bijlagen II en III bedoelde verwerking voor hun rekening te nemen;

c) een voorraadboekhouding te voeren aan de hand waarvan kan worden nagegaan of zij hun verplichtingen zijn nagekomen.".

2. Artikel 4, lid 1, wordt vervangen door:

„1. Biedingen zijn slechts geldig als ze vergezeld gaan van:

a) het bewijs dat de inschrijver een zekerheid van 15 EUR per ton heeft gesteld;

b) het bewijs dat de inschrijver een fabrikant van diervoeders of een rijstverwerkingsbedrijf is;

c) de schriftelijke verbintenis van de inschrijver dat hij uiterlijk twee werkdagen na de dag van ontvangst van het bericht van toewijzing een zekerheid zal stellen waarvan het bedrag gelijk is aan het verschil tussen de op de datum van het bod geldende interventieprijs voor padie, vermeerderd met 15 EUR, en de geboden prijs per ton rijst.".

3. Artikel 5, lid 2 en lid 3, wordt vervangen door:

„2. Voor de volgende deelinschrijvingen verstrijkt deze termijn voor de indiening van de biedingen telkens op woensdag om 12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel), met uitzondering van 27 maart 2002 en 8 mei 2002.

3. Voor de laatste deelinschrijving verstrijkt deze termijn op 29 mei 2002 om 12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel).".

([1]) PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.
([2]) PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.
([3]) PB L 263 van 3.10.2001, blz. 11.
([4]) PB L 263 van 3.10.2001, blz. 15.
([5]) PB L 263 van 3.10.2001, blz. 19.
([6]) PB L 4 van 8.1.2002, blz. 3.

4. Artikel 10, lid 2, wordt vervangen door:

„2. De in artikel 4, lid 1, onder c), bedoelde zekerheid wordt, naar rato van de betrokken hoeveelheden, alleen vrijgegeven wanneer het interventiebureau alle nodige controles heeft verricht om na te gaan of het product met inachtneming van de bepalingen van deze verordening wordt verwerkt.

De zekerheid wordt echter volledig vrijgegeven:

— wanneer het bewijs is geleverd dat de in bijlage II bedoelde behandeling heeft plaatsgevonden, en ten minste 95 % van de fijne breukrijst en/of de korreldeeltjes is verwerkt;

— wanneer het bewijs is geleverd dat de in bijlage III bedoelde behandeling heeft plaatsgevonden, en ten minste 95 % van de volwitte rijst is verwerkt in mengvoeder;”.

5. De tekst van de titel van bijlage II wordt vervangen door:

„Behandelingen zoals bedoeld in artikel 2, lid 2, onder a), eerste streepje”.

6. De volgende bijlage III wordt toegevoegd:

„*BIJLAGE III*

Behandelingen zoals bedoeld in artikel 2, lid 2, onder a), tweede streepje

Bij de overname moet de rijst de volgende behandelingen ondergaan:

1. De padie moet zo worden bewerkt dat ten minste 70 % van het gewicht van de padie uit volwitte rijst bestaat.

De verkregen volwitte rijst:

— bevat een even hoog percentage hele korrels als het representatieve monster dat bij de overname van de toegewezen rijst is genomen;

— vertoont dezelfde kenmerken en is van dezelfde variëteit als de toegewezen rijst.

2. Om identificatie te garanderen moet het aldus verkregen product worden gekleurd met de kleurstof „patentblauw V E131” of „briljantzuurgroen BS (lissaminegroen) E142”.”.

7. De bijlagen III en IV worden respectievelijk de bijlagen IV en V.

Artikel 2

Bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1940/2001 wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van de deelinschrijving waarvan de indieningstermijn voor de biedingen op 3 april 2002 verstrijkt.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 22 maart 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

„BIJLAGE I

(in ton)

Plaats van opslag	Hoeveelheid
Formigliana (Vercelli)	671,630
Casalvolone (Novara)	395,410
Villa Poma (Mantova)	527,660
Racconigi (Cuneo)	2 003,840
Pontelangorino (Ferrara)	9 098,844
Casaletto Vaprio (Cremona)	6 054,900
Novara	419,880
La Spezia	629,230
Cambiano (Torino)	2 252,637
Sannazzaro (Pavia)	1 462,150
Camisano Vicentino (Vicenza)	11 172,545
Mede (Pavia)	426,350
Moncrivello (Vercelli)	2 274,650
Castellazzo Bormida (Alessandria)	391,970
Mandrogne (Alessandria)	537,260
Fossano (Cuneo)	1 034,580
Totaal	39 353,536”

VERORDENING (EG) Nr. 525/2002 VAN DE COMMISSIE

van 22 maart 2002

houdende afwijking van Verordening (EG) nr. 174/1999 tot vaststelling van de specifieke uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad inzake de uitvoercertificaten en de uitvoerrestituties in de sector melk en zuivelproducten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1670/2000 [2], en met name op artikel 30, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In artikel 20 bis van Verordening (EG) nr. 174/1999 van de Commissie [3], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 156/2002 [4], zijn de toepassingsbepalingen vastgesteld voor het beheer van het contingent melkpoeder dat naar de Dominicaanse Republiek wordt uitgevoerd op grond van het memorandum van overeenstemming tussen de Europese Gemeenschap en de Dominicaanse Republiek dat bij Besluit 98/486/EG van de Raad [5] is goedgekeurd. Vanwege de moeilijkheden in verband met de toepassing van dat memorandum, waardoor het nodig kan blijken de huidige regeling te wijzigen, dient de indieningstermijn voor de certificaataanvragen voor het in de periode van 1 juli 2002 tot en met 30 juni 2003 geldende contingent te worden uitgesteld.

(2) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In afwijking van artikel 20 bis, lid 7, van Verordening (EG) nr. 174/1999, moeten de certificaataanvragen voor het in de periode van 1 juli 2002 tot en met 30 juni 2003 geldende contingent worden ingediend in de periode van 1 tot en met 10 mei 2002.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 22 maart 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

---

[1] PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48.
[2] PB L 193 van 29.7.2000, blz. 10.
[3] PB L 20 van 27.1.1999, blz. 8.
[4] PB L 25 van 29.1.2002, blz. 24.
[5] PB L 218 van 6.8.1998, blz. 45.

VERORDENING (EG) Nr. 526/2002 VAN DE COMMISSIE
van 22 maart 2002
betreffende de afgifte van uitvoercertificaten in de wijnsector

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 883/2001 van de Commissie van 24 april 2001 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad met betrekking tot het handelsverkeer van producten van de wijnbouwsector met derde landen [1], gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 885/2001 [2], en met name op artikel 7 en artikel 9, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In artikel 63, lid 7, van Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt [3] is bepaald dat de uitvoerrestituties voor producten van de wijnsector worden toegekend voor maximaal de hoeveelheden en bedragen die bepaald zijn in de in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguayronde gesloten Overeenkomst inzake de landbouw.

(2) In artikel 9 van Verordening (EG) nr. 883/2001 is bepaald onder welke voorwaarden de Commissie bijzondere maatregelen kan vaststellen om te voorkomen dat de in het kader van die overeenkomst toegestane hoeveelheden of uitgaven worden overschreden.

(3) Volgens de gegevens betreffende de uitvoercertificaten waarover de Commissie op 20 maart 2002 beschikt, dreigen de, voor de in artikel 9, lid 5, van Verordening (EG) nr. 883/2001 bedoelde zones van bestemming 1 „Afrika" en 3 „Oost-Europa", voor de periode tot en met 30 april 2002 nog beschikbare hoeveelheden te worden overschreden indien de afgifte van uitvoercertificaten met vaststelling vooraf van de restitutie niet wordt beperkt. Derhalve moet een uniform aanvaardingspercentage worden toegepast op de vanaf 16 tot en met 19 maart 2002 ingediende aanvragen en moeten de afgifte van certificaten voor de ingediende aanvragen en de indiening van aanvragen voor deze zones worden geschorst tot en met 1 mei 2002,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De uitvoercertificaten met vaststelling vooraf van de restitutie in de wijnsector waarvoor aanvragen op grond van Verordening (EG) nr. 883/2001 zijn ingediend vanaf 16 tot en met 19 maart 2002, worden afgegeven voor 57,09 % van de aangevraagde hoeveelheden voor zone 1 „Afrika" en voor 8,48 % van de aangevraagde hoeveelheden voor zone 3 „Oost-Europa".

2. Voor de in lid 1 bedoelde producten van de wijnsector wordt tot en met 1 mei 2002 de afgifte van uitvoercertificaten waarvoor aanvragen op 20 maart 2002 of later zijn ingediend, geschorst voor de zones 1 „Afrika" en 3 „Oost-Europa" en wordt met ingang van 23 maart 2002 ook de indiening van uitvoercertificaataanvragen geschorst.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 23 maart 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 22 maart 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

---

[1] PB L 128 van 10.5.2001, blz. 1.
[2] PB L 128 van 10.5.2001, blz. 54.
[3] PB L 179 van 14.7.1999, blz. 1.

VERORDENING (EG) Nr. 527/2002 VAN DE COMMISSIE

van 22 maart 2002

tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector varkensvlees, die in maart 2002 worden ingediend op grond van de regeling die is vastgesteld in de door de Gemeenschap gesloten overeenkomsten met de Republiek Polen, de Republiek Hongarije, de Tsjechische Republiek, de Slowaakse Republiek, Bulgarije en Roemenië

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1898/97 van de Commissie van 29 september 1997 houdende vaststelling van bepalingen voor de uitvoering, in de sector varkensvlees, van de regeling waarin is voorzien bij de Verordeningen (EG) nr. 1727/2000, (EG) nr. 2290/2000, (EG) nr. 2433/2000, (EG) nr. 2434/2000, (EG) nr. 2435/2000 en (EG) nr. 2851/2000 van de Raad, en houdende intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 2698/93 en (EG) nr. 1590/94 [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1006/2001 [2], en met name op artikel 4, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De in de invoercertificaten voor het tweede kwartaal van 2002 aangevraagde hoeveelheden zijn niet groter dan de beschikbare hoeveelheden en kunnen derhalve volledig ingewilligd worden.

(2) Het is dienstig er de aandacht van de handelaren op te vestigen dat de certificaten slechts gebruikt mogen worden voor producten die voldoen aan alle in de Gemeenschap geldende veterinairrechtelijke voorschriften,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Op grond van Verordening (EG) nr. 1898/97 ingediende aanvragen om invoercertificaten voor de periode van 1 april tot en met 30 juni 2002 worden ingewilligd voor het in de bijlage aangegeven percentage.

2. De certificaten mogen slechts worden gebruikt voor producten die voldoen aan alle in de Gemeenschap geldende veterinairrechtelijke voorschriften.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 april 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 22 maart 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

[1] PB L 267 van 30.9.1997, blz. 58.
[2] PB L 140 van 24.5.2001, blz. 13.

BIJLAGE

Groep	Percentage waarvoor de invoercertificaten worden ingewilligd voor de periode van 1 april tot en met 30 juni 2002
1	100,0
2	100,0
3	100,0
4	100,0
H1	100,0
7	100,0
8	100,0
9	100,0
T1	100,0
T2	100,0
T3	100,0
S1	100,0
S2	100,0
B1	100,0
15	100,0
16	100,0
17	100,0

VERORDENING (EG) Nr. 528/2002 VAN DE COMMISSIE

van 22 maart 2002

tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector varkensvlees, die in maart 2002 worden ingediend op grond van de regeling die is vastgesteld in de door de Gemeenschap gesloten overeenkomst met Slovenië

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 571/97 van de Commissie van 26 maart 1997 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering, in de sector varkensvlees, van de regeling waarin is voorzien bij de interim-overeenkomst tussen, enerzijds, de Gemeenschap en, anderzijds, Slovenië [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1006/2001 [2], en met name op artikel 4, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De in de invoercertificaten voor het tweede kwartaal van 2002 aangevraagde hoeveelheden zijn kleiner dan de beschikbare hoeveelheden en kunnen derhalve volledig worden ingewilligd.

(2) De overblijvende hoeveelheid moet worden bepaald die bij de beschikbare hoeveelheid voor de volgende periode wordt gevoegd.

(3) Het is dienstig er de aandacht van de handelaren op te vestigen dat de certificaten slechts gebruikt mogen worden voor producten die voldoen aan alle in de Gemeenschap geldende veterinairrechtelijke voorschriften,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Op grond van Verordening (EG) nr. 571/97 ingediende aanvragen om invoercertificaten voor de periode van 1 april tot en met 30 juni 2002 worden ingewilligd voor het in bijlage I aangegeven percentage.

2. Voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 2002 kunnen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 571/97 invoercertificaten worden aangevraagd tot de in bijlage II aangegeven hoeveelheid.

3. De certificaten mogen slechts worden gebruikt voor producten die voldoen aan alle in de Gemeenschap geldende veterinairrechtelijke voorschriften.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 april 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 22 maart 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

[1] PB L 85 van 27.3.1997, blz. 56.
[2] PB L 140 van 24.5.2001, blz. 13.

BIJLAGE I

Groep	Percentage waarvoor de invoercertificaten worden ingewilligd voor de periode van 1 april tot en met 30 juni 2002
23	100,00
24	100,00
25	100,00
26	100,00

BIJLAGE II

(in t)

Groep	Totale beschikbare hoeveelheid voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 2002
23	284,4
24	98,3
25	93,9
26	612,6

VERORDENING (EG) Nr. 529/2002 VAN DE COMMISSIE

van 22 maart 2002

tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten, die in maart 2002 worden ingediend op grond van de tariefcontingenten voor de invoer van bepaalde producten in de varkensvleessector voor de periode van 1 april tot en met 30 juni 2002

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1486/95 van de Commissie van 28 juni 1995 betreffende de opening en wijze van beheer van de tariefcontingenten in de varkensvleessector [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1006/2001 [2], en met name op artikel 5, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

De in de invoercertificaten voor het tweede kwartaal van 2002 aangevraagde hoeveelheden zijn niet groter dan de beschikbare hoeveelheden en kunnen derhalve volledig ingewilligd worden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Op grond van Verordening (EG) nr. 1486/95 ingediende aanvragen om invoercertificaten voor de periode van 1 april tot en met 30 juni 2002 worden ingewilligd voor het in de bijlage aangegeven percentage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 april 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 22 maart 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

[1] PB L 145 van 29.6.1995, blz. 58.
[2] PB L 140 van 24.5.2001, blz. 13.

BIJLAGE

Groep	Percentage waarvoor de invoercertificaten worden ingewilligd voor de periode van 1 april tot en met 30 juni 2002
G2	100
G3	100
G4	100
G5	100
G6	100
G7	100

VERORDENING (EG) Nr. 530/2002 VAN DE COMMISSIE

van 22 maart 2002

tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector varkensvlees, die in maart 2002 worden ingediend op grond van Verordening (EG) nr. 774/94 van de Raad houdende opening en vaststelling van de wijze van beheer van communautaire tariefcontingenten voor varkensvlees en bepaalde andere landbouwproducten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1432/94 van de Commissie van 22 juni 1994 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering, in de sector varkensvlees, van de invoerregeling waarin is voorzien bij Verordening (EG) nr. 774/94 van de Raad houdende opening en vaststelling van de wijze van beheer van communautaire tariefcontingenten voor varkensvlees en bepaalde andere landbouwproducten [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1006/2001 [2], en met name op artikel 4, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Voor een aantal producten zijn de in de invoercertificaten voor het tweede kwartaal van 2002 aangevraagde hoeveelheden niet groter dan de beschikbare hoeveelheden en de aanvragen kunnen derhalve volledig worden ingewilligd.

(2) De voor de volgende periode overblijvende hoeveelheid moet worden bepaald.

(3) Het is dienstig er de aandacht van de handelaren op te vestigen dat de certificaten slechts gebruikt mogen worden voor producten die voldoen aan alle in de Gemeenschap geldende veterinairrechtelijke voorschriften,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Op grond van Verordening (EG) nr. 1432/94 ingediende aanvragen om invoercertificaten voor de periode van 1 april tot en met 30 juni 2002 worden ingewilligd voor het in bijlage I aangegeven percentage.

2. Voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 2002 kunnen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1432/94 invoercertificaten worden aangevraagd tot de in bijlage II aangegeven hoeveelheid.

3. De certificaten mogen slechts worden gebruikt voor producten die voldoen aan alle in de Gemeenschap geldende veterinairrechtelijke voorschriften.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 april 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 22 maart 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

[1] PB L 156 van 23.6.1994, blz. 14.
[2] PB L 140 van 24.5.2001, blz. 13.

BIJLAGE I

Groep	Percentage waarvoor de invoercertificaten worden ingewilligd voor de periode van 1 april tot en met 30 juni 2002
1	100,00

BIJLAGE II

(in t)

Groep	Totale beschikbare hoeveelheid voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 2002
1	5 154

VERORDENING (EG) Nr. 531/2002 VAN DE COMMISSIE

van 22 maart 2002

betreffende de offertes voor de uitvoer van rondkorrelige volwitte rijst bestemd voor bepaalde derde landen, die zijn ingediend in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2007/2001

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 [2], en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Verordening (EG) nr. 2007/2001 van de Commissie [3] is een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rijst opengesteld.

(2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie [4], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 299/95 [5], kan de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes besluiten niet tot toewijzing over te gaan.

(3) Rekening houdend met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria, is het niet wenselijk een maximumrestitutie vast te stellen.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt geen gevolg gegeven aan de offertes die van 15 tot en met 21 maart 2002 zijn ingediend in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2007/2001 bedoelde inschrijving voor de uitvoer van rondkorrelige volwitte rijst bestemd voor bepaalde derde landen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 23 maart 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 22 maart 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

---

[1] PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.
[2] PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.
[3] PB L 272 van 13.10.2001, blz. 13.
[4] PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25.
[5] PB L 35 van 15.2.1995, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 532/2002 VAN DE COMMISSIE

van 22 maart 2002

tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst bestemd voor bepaalde derde landen in Europa, die zijn ingediend in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2008/2001

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 [2], en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Verordening (EG) nr. 2008/2001 van de Commissie [3] is een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rijst opengesteld.

(2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie [4], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 299/95 [5], kan de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen. Bij deze vaststelling moet met name rekening worden gehouden met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria. Er wordt toegewezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer.

(3) De toepassing van bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken rijst leidt tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst naar bepaalde derde landen in Europa in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2008/2001 bedoelde inschrijving wordt op grond van de van 15 tot en met 21 maart 2002 ingediende offertes vastgesteld op 193,00 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 23 maart 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 22 maart 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

---

[1] PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.
[2] PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.
[3] PB L 272 van 13.10.2001, blz. 15.
[4] PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25.
[5] PB L 35 van 15.2.1995, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 533/2002 VAN DE COMMISSIE

van 22 maart 2002

tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst bestemd voor bepaalde derde landen, die zijn ingediend in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2009/2001

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 [2], en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Verordening (EG) nr. 2009/2001 van de Commissie [3] is een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rijst opengesteld.

(2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie [4], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 299/95 [5], kan de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen. Bij deze vaststelling moet met name rekening worden gehouden met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria. Er wordt toegewezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer.

(3) De toepassing van bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken rijst leidt tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2009/2001 bedoelde inschrijving wordt op grond van de van 15 tot en met 21 maart 2002 ingediende offertes vastgesteld op 203,00 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 23 maart 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 22 maart 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

[1] PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.
[2] PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.
[3] PB L 272 van 13.10.2001, blz. 17.
[4] PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25.
[5] PB L 35 van 15.2.1995, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 534/2002 VAN DE COMMISSIE

van 22 maart 2002

tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van langkorrelige volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2010/2001

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 [2], en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Verordening (EG) nr. 2010/2001 van de Commissie [3] is een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rijst opengesteld.

(2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie [4], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 299/95 [5], kan de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen. Bij deze vaststelling moet met name rekening worden gehouden met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria. Er wordt toegewezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer.

(3) De toepassing van bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie leidt voor de betrokken rijst tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van langkorrelige volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2010/2001 bedoelde inschrijving wordt op grond van de van 15 tot en met 21 maart 2002 ingediende offertes vastgesteld op 307,00 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 23 maart 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 22 maart 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

---

[1] PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.
[2] PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.
[3] PB L 272 van 13.10.2001, blz. 19.
[4] PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25.
[5] PB L 35 van 15.2.1995, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 535/2002 VAN DE COMMISSIE
van 21 maart 2002
tot wijziging van bijlage C bij Richtlijn 64/432/EEG van de Raad en van Beschikking 2000/330/EG

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 64/432/EEG van de Raad van 26 juni 1964 inzake veterinairrechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens ([1]), laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/298/EG van de Commissie ([2]), en met name op artikel 16, lid 1, tweede alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Op 11 oktober 1999 heeft het Wetenschappelijk Comité voor de gezondheid en het welzijn van dieren een verslag ([3]) goedgekeurd inzake de wijziging van de technische bijlagen bij Richtlijn 64/432/EEG in verband met de meest recente wetenschappelijke ontwikkelingen op het gebied van tuberculose, brucellose en enzoötische boviene leukose.

(2) Overeenkomstig bovenstaand verslag moeten diagnostische tests op brucellose worden uitgevoerd volgens het „Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines" (Handboek inzake normen voor diagnostische tests en vaccins), derde editie, 1996, van het Internationaal Bureau voor Besmettelijke Veeziekten (OIE).

(3) In augustus 2001 heeft het OIE de vierde editie 2000 van dat handboek gepubliceerd, waarin onder andere enkele wijzigingen zijn aangebracht in de beschrijving van de tests op brucellose.

(4) Bijgevolg diende bijlage C bij Richtlijn 64/432/EEG te worden gewijzigd teneinde testprocedures voor gebruik in het kader van de bewaking en de handel in de Gemeenschap vast te stellen die zoveel mogelijk in overeenstemming zijn met de normen van het OIE maar die tegelijk rekening houden met het advies van zowel het Wetenschappelijk Comité als de nationale referentielaboratoria in de lidstaten die deelnemen aan het netwerk van nationale referentielaboratoria voor brucellose van de Europese Unie.

(5) Beschikking 2000/330/EG van de Commissie van 18 april 2000 houdende erkenning van tests voor het aantonen van antilichamen tegen runderbrucellose in het kader van Richtlijn 64/432/EEG van de Raad ([4]) moet dienovereenkomstig worden gewijzigd.

(6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage C bij Richtlijn 64/432/EEG wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Beschikking 2000/330/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 1 wordt vervangen door:

   „*Artikel 1*

   De complementbindingsreactie, de gebufferde brucella-antigeentest (Bengaals-Roodtest) en de ELISA-tests, uitgevoerd overeenkomstig de voorschriften van bijlage C bij Richtlijn 64/432/EEG, worden goedgekeurd voor certificeringsdoeleinden.".

2. De bijlage wordt geschrapt.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 21 maart 2002.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

([1]) PB 121 van 29.7.1964, blz. 1977/64.
([2]) PB L 102 van 12.4.2001, blz. 63.
([3]) SANCO/B3/R10/1999.
([4]) PB L 114 van 13.5.2000, blz. 37.

BIJLAGE

„BIJLAGE C

BRUCELLOSE

1. IDENTIFICATIE VAN HET AGENS

Wanneer aan de hand van een gemodificeerde zuurvaste kleurmethode of een specifieke immuunkleuring de aanwezigheid van morfologisch op brucella gelijkende micro-organismen kan worden aangetoond in abortusmateriaal, vaginale secreties of melk, geldt dat als afdoende bewijs voor een besmetting met brucellae, vooral wanneer deze bevinding wordt ondersteund door de resultaten van serologische tests.

Na isolatie moeten de soort en de biovar worden geïdentificeerd door middel van bacteriofaaglysistests en/of oxidatieve metabolismetests, dan wel culturele, biochemische en serologische eigenschappen van het isolaat.

De gebruikte technieken en media, de standaardisering ervan en de interpretatie van de resultaten moeten in overeenstemming zijn met die van het „Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines" (Handboek voor normen inzake diagnostische tests en vaccins) van het OIE, vierde editie, 2000, hoofdstuk 2.3.1 (runderbrucellose), hoofdstuk 2.4.2 (schapen- en geitenbrucellose) en hoofdstuk 2.6.2 (varkensbrucellose).

2. IMMUNOLOGISCHE TESTS

2.1. **Standaarden**

2.1.1. Voor de bereiding van alle antigenen voor gebruik in de Bengaals-roodtest (BRT), de serumagglutinatietest (SAT), de complementbindingsreactie (CBR) en de Abortus Bang Ringtest (ABR) moet gebruik worden gemaakt van de Weybridgestam nr. 99 of de USDA-stam 1119-3 van Brucella-abortus biovar 1.

2.1.2. Het standaardreferentieserum voor de BRT, de SAT, de CBR en de ABR is het internationaal referentiestandaardserum van het OIE (OIEISS) dat vroeger bekend stond onder de naam WHO tweede internationaal anti-Brucella-abortusserum (ISAbS).

2.1.3. De standaardreferentiesera voor ELISA's zijn:

— het OIEISS,

— het zwak positieve OIE ELISA standaardserum ($OIEELISA_{WP}SS$),

— het sterk positieve OIE ELISA standaardserum ($OIEELISA_{SP}SS$),

— het negatieve OIE ELISA standaardserum ($OIEELISA_{N}SS$).

2.1.4. De bovengenoemde standaardsera kunnen worden betrokken bij het Veterinary Laboratories Agency (VLA), in Weybridge, Verenigd Koninkrijk.

2.1.5. Het OIEISS, het $OIEELISA_{WP}SS$, het $OIEELISA_{SP}SS$ en het $OIEELISA_{N}SS$ zijn de internationale primaire standaarden, waarvan een secundaire nationale referentiestandaard („werkstandaard") moet worden afgeleid voor elke test die in een lidstaat wordt gebruikt.

2.2. **Enzyme-linked immunosorbent assays (ELISA's) of andere bindingstests voor de opsporing van runderbrucellose in serum of melk**

2.2.1. *Materiaal en reagentia*

De gebruikte techniek en de interpretatie van de resultaten moeten zijn gevalideerd overeenkomstig de principes die zijn vastgelegd in hoofstuk 1.1.3 van het „Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines" (Handboek inzake normen voor diagnostische tests en vaccins) van het OIE, vierde editie, 2000, en moeten ten minste laboratoriumonderzoek en diagnostisch onderzoek omvatten.

2.2.2. *Standaardisatie van de test*

2.2.2.1. Standaardisatie van de testprocedure voor individuele serummonsters:

a) een 1/150 voorverdunning [1] van het OIEISS of een 1/2 voorverdunning van het $OIEELISA_{WP}SS$ of een 1/16 voorverdunning van het $OIEELISA_{SP}SS$ in negatief serum (of in een negatief verzamelmonster van sera) moet positief reageren;

b) een 1/600 voorverdunning van het OIEISS of een 1/8 voorverdunning van het $OIEELISA_{WP}SS$ of een 1/64 voorverdunning van het $OIEELISA_{SP}SS$ in negatief serum (of in een negatief mengmonster van sera) moet negatief reageren;

[1] In deze bijlage worden de voor het aanmaken van vloeibare reagentia aan te leggen verdunningen uitgedrukt als bv. 1/150, wat neerkomt op een verdunning van 1 op 150.

c) het $OIEELISA_N SS$ moet steeds negatief reageren.

2.2.2.2. Standaardisatie van de testprocedure voor mengmonsters van sera:

a) een 1/150 voorverdunning van het OIEISS of een 1/2 voorverdunning van het $OIEELISA_{WP}SS$ of een 1/16 voorverdunning van het $OIEELISA_{SP}SS$ in negatief serum (of in een negatief mengmonster van sera) en vervolgens opnieuw verdund in negatieve sera met een factor die overeenkomt met het aantal monsters in het mengmonster, moet positief reageren;

b) het $OIEELISA_N SS$ moet steeds negatief reageren;

c) de test moet toereikend zijn voor het aantonen van een infectie bij een enkel dier van een groep dieren, waarvan de serummonsters tot een mengmonster zijn samengevoegd.

2.2.2.3. Standaardisatie van de testprocedure voor mengmonsters van melk of wei:

a) een 1/1000 voorverdunning van het OIEISS of een 1/16 voorverdunning van het $OIEELISA_{WP}SS$ of een 1/125 voorverdunning van het $OIEELISA_{SP}SS$ in negatief serum (of in een negatief mengmonster van sera) en vervolgens opnieuw verdund in een verhouding 1/10 in negatieve melk, moet positief reageren;

b) het $OIEELISA_N SS$, verdund in een verhouding 1/10 in negatieve melk, moet steeds negatief reageren;

c) de test moet toereikend zijn voor het aantonen van een infectie bij een enkel dier van een groep dieren, waarvan de melk- of weimonsters tot een mengmonster zijn samengevoegd.

2.2.3. *Voorschriften voor het gebruik van de ELISA voor de diagnose van runderbrucellose*

2.2.3.1. Bij toepassing van bovengenoemde kalibratievoorschriften voor de ELISA met gebruikmaking van serummonsters en met inachtneming van de epizoötiologische situatie waarin de test wordt toegepast, moet de diagnostische gevoeligheid van de ELISA ten minste gelijk zijn aan die van de BRT, de CBR of de SAT.

2.2.3.2. Bij toepassing van bovengenoemde kalibratievoorschriften voor de ELISA met gebruikmaking van mengmonsters van melk en met inachtneming van niet alleen de epizoötiologische situatie maar ook de gemiddelde en de te verwachten extreme veehouderijsystemen, moet de diagnostische gevoeligheid van de ELISA ten minste gelijk zijn aan die van de ABR.

2.2.3.3. Wanneer een ELISA wordt gebruikt voor certificeringsdoeleinden overeenkomstig artikel 6, lid 1, of voor het bepalen en handhaven van de gezondheidsstatus van een beslag overeenkomstig bijlage A.II, punt 10, moet het vormen van mengmonsters van serum zo worden uitgevoerd dat de testresultaten onomstotelijk kunnen worden gerelateerd aan elk individueel dier in het mengmonster. Tests ter bevestiging moeten worden uitgevoerd op serummonsters van individuele dieren.

2.2.3.4. De ELISA kan worden gebruikt op een verzamelmelkmonster genomen op een bedrijf met ten minste 30 % lacterende melkkoeien. Wanneer deze methode wordt toegepast, moeten maatregelen worden genomen om erop toe te zien dat de voor onderzoek genomen monsters onomstotelijk kunnen worden gerelateerd aan elk individueel dier waarvan melk is verkregen. Tests ter bevestiging moeten worden uitgevoerd op serummonsters van individuele dieren.

2.3. **Complementbindingsreactie (CBR)**

2.3.1. Het antigeen bestaat uit een bacteriesuspensie in een fysiologische zoutoplossing (0,85 % NaCl (m/v)) met 0,5 % (v/v) fenol, of in een veronalbufferoplossing. De antigenen mogen geconcentreerd worden aangeleverd, op voorwaarde dat de te gebruiken verdunningsfactor is aangegeven op het etiket van de fles. Het antigeen moet worden bewaard bij 4 °C en mag niet worden bevroren.

2.3.2. De sera moeten als volgt worden geïnactiveerd:

— runderserum: 30-50 minuten bij 56-60 °C,

— varkensserum: 30-50 minuten bij 60 °C.

2.3.3. Voor het verkrijgen van een juiste reactie dient een complementdosis te worden gebruikt die groter is dan de voor een volledige hemolyse vereiste minimumdosis.

2.3.4. Bij de uitvoering van de complementbindingsreactie moeten telkens de volgende controles worden verricht:

a) controle van het anticomplementaire effect van het serum;

b) controle van het antigeen;

c) controle van de gesensibiliseerde rode bloedlichaampjes;

d) controle van het complement;

e) controle van de gevoeligheid met gebruikmaking van een positief controleserum vanaf het begin van de reactie;

f) controle van de specificiteit van de reactie met gebruikmaking van een negatief controleserum.

2.3.5. *Berekening van de resultaten*

Het OIEISS bevat 1 000 internationale complementbindingsreactie-eenheden (ICFTU) per ml. Indien het OIEISS wordt getest met een bepaalde methode, wordt het resultaat weergegeven als een titer (T_{OIEISS}). Het als titer ($T_{TESTSERUM}$) weergegeven testresultaat voor het testserum moet worden uitgedrukt in ICFTU per ml. Voor de omrekening van een titer in ICFTU, wordt de factor (F) die nodig is voor de omrekening van de titer van een onbekend testserum ($T_{TESTSERUM}$) dat met die methode is getest, naar de ICFTU, verkregen aan de hand van de formule:

$$F = 1{,}000 \times 1/T_{OIEISS}$$

en de hoeveelheid ICFTU per ml testserum aan de hand van de formule:

$$ICFTU_{TESTSERUM} = F \times T_{TESTSERUM}.$$

2.3.6. *Interpretatie van de resultaten*

Serum met 20 of meer ICFTU per ml wordt als positief aangemerkt.

2.4. **Abortus Bang Ringtest (ABR)**

2.4.1. Het antigeen bestaat uit een bacteriesuspensie in een fysiologische zoutoplossing (0,85 % NaCl (m/v)) met 0,5 % (v/v) fenol, gekleurd met hematoxyline. Het antigeen moet worden opgeslagen bij 4 °C en mag niet worden bevroren.

2.4.2. De gevoeligheid van het antigeen moet worden gestandaardiseerd tegenover het OIEISS op zodanige wijze dat een 1/500 verdunning van het OIEISS in negatieve melk positief reageert, terwijl een 1/1 000 verdunning negatief reageert.

2.4.3. De ringtest moet worden uitgevoerd op monsters die zijn genomen uit de inhoud van elke melkbus of uit de inhoud van elke melktank van het bedrijf.

2.4.4. De melkmonsters mogen niet bevroren noch verhit zijn en mogen evenmin heftig zijn geschud.

2.4.5. De reactie moet worden uitgevoerd volgens een van de volgende methoden:

— op een melkkolom met een hoogte van ten minste 25 mm en op een hoeveelheid melk van 1 ml waaraan 0,03 ml, dan wel 0,05 ml van een gestandaardiseerd gekleurd antigeen is toegevoegd;

— op een melkkolom met een hoogte van ten minste 25 mm en op een hoeveelheid melk van 2 ml waaraan 0,05 ml van een gestandaardiseerd gekleurd antigeen is toegevoegd;

— op een hoeveelheid melk van 8 ml waaraan 0,08 ml van een gestandaardiseerd gekleurd antigeen is toegevoegd.

2.4.6 Het mengsel van melk en antigeen moet gedurende 60 minuten bij 37 °C worden geïncubeerd, samen met de positieve en de negatieve werkstandaarden. Een daaropvolgende incubatie bij 4 °C gedurende 16 à 24 uur verhoogt de gevoeligheid van de test.

2.4.7. Interpretatie van de resultaten:

a) negatieve reactie: gekleurde melk, kleurloze room;

b) positieve reactie:

— melk en room op gelijke wijze gekleurd, of

— kleurloze melk en gekleurde room.

2.5. **Bengaals-roodtest (BRT)**

2.5.1. Het antigeen bestaat uit een bacteriesuspensie in een gebufferde brucella-antigeen verdunningsvloeistof met een pH van 3,65 ± 0,05, gekleurd met Bengaals rood. Het antigeen wordt gebruiksklaar aangeleverd, moet worden opgeslagen bij 4 °C en mag niet worden bevroren.

2.5.2. Het antigeen wordt bereid zonder rekening te houden met de celconcentratie, maar de gevoeligheid ervan moet worden gekalibreerd ten opzichte van het OIEISS op zodanige wijze dat een verdunning van 1/45 van het OIEISS positief reageert en een verdunning van 1/55 negatief reageert.

2.5.3. De BRT wordt uitgevoerd op de volgende manier:

a) een druppel serum (20-30 µl) wordt gemengd met eenzelfde volume antigeen op een wit plaatje of op een emailplaatje zodat een diameter van ongeveer 2 cm wordt verkregen. Het mengsel wordt zachtjes geschud gedurende 4 minuten bij omgevingstemperatuur en wordt vervolgens bij goede verlichting onderzocht op agglutinatie;

b) een geautomatiseerde methode mag worden gebruikt maar die moet ten minste even gevoelig en nauwkeurig zijn als de manuele methode.

2.5.4. *Interpretatie van de resultaten*

Elke zichtbare reactie wordt als positief beschouwd, tenzij er sprake is van overmatige droging aan de randen.

Positieve en negatieve werkstandaarden moeten in elke testserie worden opgenomen.

2.6. **Serumagglutinatietest (SAT)**

2.6.1. Het antigeen bestaat uit een bacteriesuspensie in een fysiologische zoutoplossing (0,85 % NaCl (m/v)) met 0,5 % (v/v) fenol. Formaldehyde mag niet worden gebruikt.

De antigenen mogen geconcentreerd worden geleverd, op voorwaarde dat op het etiket van de fles de vereiste verdunningsfactor is aangegeven.

Aan de antigeensuspensie mag EDTA worden toegevoegd tot een concentratie van 5 mM in de te testen eindverdunning, teneinde het aantal valspositieve resultaten met de serumagglutinatietest te verminderen. Vervolgens moet de pH van de antigeensuspensie worden bijgesteld tot een pH van 7,2.

2.6.2. Het OIEISS bevat 1 000 internationale agglutinatie-eenheden.

2.6.3. Het antigeen wordt bereid zonder rekening te houden met de celconcentratie, maar de gevoeligheid ervan moet worden gekalibreerd ten opzichte van het OIEISS op zodanige wijze dat hetzij een 50 %-agglutinatie optreedt bij een eindverdunning van het OIEISS tussen 1/600 en 1/1 000, hetzij een 75 %-agglutinatie bij een eindverdunning van het OIEISS tussen 1/500 en 1/750.

Het verdient aanbeveling de reactiviteit van nieuwe batches antigeen te vergelijken met reeds vroeger gestandaardiseerde batches antigeen, met gebruikmaking van een set van welomschreven sera.

2.6.4. De test wordt uitgevoerd in buisjes of in microtiterplaten. Het mengsel van antigeen en serumverdunningen moet worden geïncubeerd bij 37 °C gedurende 16 à 24 uur.

Van elk serum moeten ten minste drie verdunningen worden aangelegd. Serum moet zo worden verdund dat de minimale positieve waarde (30 IE/ml) in het middelste buisje (of het middelste putje van de verdunningsreeks in een microtiterplaat) wordt afgelezen.

2.6.5. *Interpretatie van de resultaten*

Het testresultaat van de serumagglutinatie van een serum wordt uitgedrukt in internationale eenheden (IE) per ml.

Een serum dat ten minste 30 IE per ml bevat, wordt als positief beschouwd.

3. AANVULLENDE TESTS

3.1. **Intradermale test op brucellose (brucellinetest)**

3.1.1. *Voorschriften voor het gebruik van de brucellinetest*

a) De brucellinetest mag niet worden gebruikt in het kader van de certificering voor het intracommunautaire handelsverkeer.

b) De brucellinetest is één van de meest specifieke tests voor de opsporing van brucellose bij niet-gevaccineerde dieren, maar de diagnose mag niet worden gesteld op basis van positieve intradermale reacties alleen.

c) Runderen die negatief hebben gereageerd bij één van de in deze bijlage omschreven serologische tests en die positief reageren bij de brucellinetest, worden als besmet beschouwd.

d) Runderen die positief hebben gereageerd bij één van de in deze bijlage omschreven serologische tests, kunnen aan een brucellinetest worden onderworpen om de interpretatie van de resultaten van de serologische test te bevestigen, vooral wanneer bij brucellosevrije of officieel brucellosevrije beslagen een kruisreactie met antilichamen tegen andere bacteriën niet kan worden uitgesloten.

3.1.2. De test moet worden uitgevoerd met gebruikmaking van een gestandaardiseerd en gedefinieerd brucellinepreparaat dat geen glad lipopolysaccharide (LPS) antigeen bevat, aangezien dat een niet-specifieke ontstekingsreactie kan veroorzaken of het resultaat van latere serologische tests kan beïnvloeden.

Een voorbeeld van een dergelijk preparaat is het brucelline van het INRA, bereid van een niet-gladde stam van Brucella melitensis. De productievoorschriften zijn beschreven in deel B2 van hoofdstuk 2.4.2 van het „Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines" (Handboek inzake normen voor diagnostische tests en vaccins) van het OIE, vierde editie, 2000.

3.1.3. *Testprocedure*

3.1.3.1. 0,1 ml brucelline wordt intradermaal geïnjecteerd in de staartplooi, de flankhuid of de zijkant van de nek.

3.1.3.2. De test wordt afgelezen na 48-72 uur.

3.1.3.3. De dikte van de huid op de plaats van injectie wordt gemeten met een krompasser of schuifmaat vóór de injectie en bij aflezing.

3.1.3.4. Interpretatie van de resultaten:

Sterke reacties worden gemakkelijk herkend aan de hand van de lokale zwelling en verharding.

Een huidverdikking van 1,5 à 2 mm moet worden beschouwd als een positieve reactie op de brucellinetest.

3.2. **Competitie-ELISA (cELISA)**

3.2.1. *Voorwaarden voor het gebruik van de cELISA*

a) de cELISA mag niet worden gebruikt in het kader van de certificering voor het intracommunautaire handelsverkeer.

b) de cELISA kan als hulpmiddel worden gebruikt bij de interpretatie van de resultaten van de overige serologische testen aangezien is aangetoond dat de cELISA een hogere specificiteit bezit dan bijvoorbeeld de indirecte ELISA.

3.2.2. *Testprocedure*

De test moet worden uitgevoerd zoals vastgelegd in het „Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines" (Handboek inzake normen voor diagnostische tests en vaccins) van het OIE, vierde editie, 2000, hoofdstuk 2.3.1.(2)(a).

4. NATIONALE REFERENTIELABORATORIA

4.1. **Taken en bevoegdheden**

De nationale referentielaboratoria zijn verantwoordelijk voor:

a) de goedkeuring van de resultaten van de validatiestudies waaruit moet blijken dat de in de lidstaat gebruikte testmethode betrouwbaar is;

b) de bepaling van het maximumaantal monsters dat mag worden samengevoegd in de gebruikte ELISA-kits;

c) de kalibratie van de nationale secundaire referentiestandaardsera (werkstandaarden) ten opzichte van het internationale primaire standaardserum als bedoeld in lid 2.1;

d) de kwaliteitscontroles van alle antigenen en alle batches ELISA-kits die in de lidstaat worden gebruikt;

e) de samenwerking met het netwerk van nationale referentielaboratoria voor brucellose van de Europese Unie.

4.2. **Lijst van nationale referentielaboratoria**

BELGIË

Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie (CERVA/CODA)
Groeselenberg 99
B-1180 Brussel

DENEMARKEN

Danish Veterinary Institute
Bulowsvej 27
DK-1790 København

DUITSLAND

Bundesinstitut für Gesundheitlichen Verbraucherschutz und Veterinärmedizin (BGVV)
Nationales Veterinärmedizinisches Referenzlabor für Brucellose
Postfach 33 00 13
D-14191 Berlin

GRIEKENLAND

Veterinary Laboratory of Larissa
Department of Microbiology
6th km of National Road Larissa-Trikala
GR-4111 10 Larissa

SPANJE

Laboratorio Central de Veterinaria de Santa Fe
Camino del Jau S/N
E-18320 Santa Fe (Granada)

FRANKRIJK

Laboratoire national et OIE/FAO de référence pour la brucellose
Agence française de sécurité sanitaire des aliments (AFSSA)
BP 67
F-94703 Maisons-Alfort Cedex

IERLAND

Brucellosis Laboratory
Model Farm Road
Cork
Ireland

ITALIË

Istituto Zooprofilattico Sperimentale dell'Abruzzo e del Molise
Via Campo Boario
I-64100 Teramo

LUXEMBURG

State Laboratory for Veterinarian Medicine
54, av. Gaston Diderich
BP 2081
L-1020 Luxembourg

NEDERLAND

Centraal Instituut voor DierziekteControle
CIDC-Lelystad
Houtribweg 39
PO Box 2004
8203 AA Lelystad
Nederland

OOSTENRIJK

Bundesanstalt für veterinärmedizinische Untersuchungen
Robert-Koch-Gasse 17
A-2340 Modling

PORTUGAL

Laboratório Nacional de Investigação Veterinária (LNIV)
Estrada de Benfica, n.º 701
P-1549-011 Lisboa

FINLAND

National Veterinary and Food Research Institute
Hämeentie 57
PO Box 45
FIN-00581 Helsinki

ZWEDEN

National Veterinary Institute
S-751 89 Uppsala

VERENIGD KONINKRIJK

1. FAO/WHO Collaborating Centre for Reference and Research on Brucellosis
   Veterinary Laboratories Agency
   New Haw
   Addlestone
   Surrey KT15 3NB
   United Kingdom
2. Immunodiagnostics Department
   Veterinary Sciences Division
   Stoney Road Stormont
   Belfast BT4 3SD
   United Kingdom”

RICHTLIJN 2002/14/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 11 maart 2002

tot vaststelling van een algemeen kader betreffende de informatie en de raadpleging van de werknemers in de Europese Gemeenschap

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name op artikel 137, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie ([1]),

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ([2]),

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ([3]),

Volgens de procedure van artikel 251 ([4]) en gezien de gemeenschappelijke tekst die op 23 januari 2002 door het bemiddelingscomité is goedgekeurd,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Luidens artikel 136 van het Verdrag stellen de Gemeenschap en de lidstaten zich met name de bevordering van de sociale dialoog ten doel.

(2) In punt 17 van het Gemeenschapshandvest van de sociale grondrechten van de werknemers is onder meer bepaald dat „de voorlichting, de raadpleging en de inspraak van de werknemers op gepaste wijze moeten worden ontwikkeld, rekening houdende met de in de verschillende lidstaten geldende gebruiken".

(3) De Commissie heeft de sociale partners op communautair niveau geraadpleegd over de mogelijke richting van een communautair optreden op het gebied van informatie en raadpleging van de werknemers in ondernemingen in de Gemeenschap.

(4) Na deze raadpleging achtte de Commissie een communautair optreden raadzaam en heeft zij de sociale partners andermaal geraadpleegd, nu over de inhoud van het voorgenomen voorstel; dezen hebben de Commissie hun advies doen toekomen.

(5) Na afloop van deze tweede raadplegingsfase hebben de sociale partners niet aangegeven het proces dat tot een overeenkomst zou kunnen leiden, op gang te willen brengen.

(6) De op communautair en nationaal niveau bestaande wettelijke kaders die de betrokkenheid van de werknemers bij de sturing van de onderneming en bij beslissingen die hen aangaan moeten verzekeren, hebben niet altijd kunnen verhinderen dat er toch beslissingen met ingrijpende gevolgen voor werknemers werden genomen en bekendgemaakt, zonder dat vooraf passende informatie- en raadplegingsprocedures waren gevolgd.

(7) De sociale dialoog en het wederzijds vertrouwen binnen de ondernemingen dienen verbeterd te worden teneinde het anticiperen op risico's te bevorderen, de flexibiliteit van de organisatie van het werk te bevorderen en de toegang van de werknemers tot opleidingsmogelijkheden binnen de onderneming te handhaven in een kader van zekerheid, de bewustmaking van werknemers ten aanzien van de noodzaak van aanpassingen te stimuleren, de bereidheid van de werknemers om deel te nemen aan maatregelen en acties ter verbetering van hun inzetbaarheid te vergroten, de betrokkenheid van de werknemers bij de plannen voor de toekomst van de onderneming te bevorderen, en het concurrentievermogen daarvan te versterken.

(8) Van bijzonder belang is het bevorderen en intensiveren van informatie en raadpleging over de situatie en de vermoedelijke evolutie van de werkgelegenheid in de onderneming, alsmede, — wanneer de evaluatie van de werkgever wijst op een mogelijke bedreiging van de werkgelegenheid in de onderneming — over voorgenomen anticiperende maatregelen, met name inzake opleiding en ontwikkeling van de vaardigheden van de werknemers, zulks teneinde de negatieve effecten af te wenden of te verzachten, en de inzetbaarheid en het aanpassingsvermogen van de bedreigde werknemers te verbeteren.

(9) Tijdige informatie en raadpleging is een noodzakelijke voorwaarde voor het welslagen van de herstructurering en aanpassing van de ondernemingen aan de nieuwe omstandigheden die het gevolg zijn van de mondialisering van de economie, met name door de ontwikkeling van nieuwe vormen van arbeidsorganisatie.

(10) De Gemeenschap heeft een werkgelegenheidsstrategie uitgestippeld en geïmplementeerd die berust op de begrippen „anticipatie", „preventie" en „inzetbaarheid"; deze begrippen moeten een centrale rol krijgen in alle beleidsmaatregelen die de werkgelegenheid ten goede kunnen komen — met inbegrip van maatregelen van ondernemingen — door de sociale dialoog op te voeren om veranderingen te vergemakkelijken zonder af te doen aan de prioritaire doelstelling van de werkgelegenheid.

([1]) PB C 2 van 5.1.1999, blz. 3.
([2]) PB C 258 van 10.9.1999, blz. 24.
([3]) PB C 144 van 16.5.2001, blz. 58.
([4]) Advies van het Europees Parlement van 14 april 1999 (PB C 219 van 30.7.1999, blz. 223), bevestigd op 16 september 1999 (PB C 54 van 25.2.2000, blz. 55), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 27 juli 2001 (PB C 307 van 31.10.2001, blz. 16) en besluit van het Europees Parlement van 23 oktober 2001 (nog niet verschenen in het Publicatieblad). Besluit van het Europees Parlement van 5 februari 2002 en Besluit van de Raad van 18 februari 2002.

(11) De ontwikkeling van de interne markt dient harmonieus te verlopen; zij mag geen afbreuk doen aan de essentiële waarden waarop onze samenlevingen zijn gebaseerd en moet waarborgen dat alle burgers van de economische ontwikkeling kunnen profiteren.

(12) De derde fase van de economische en monetaire unie heeft geleid tot intensivering en versnelling van de concurrentiedruk op Europees niveau. Dit maakt meer begeleidende sociale maatregelen op nationaal niveau noodzakelijk.

(13) De op communautair en nationaal niveau bestaande wettelijke kaders inzake behandeling a posteriori van informatie en raadpleging van de werknemers voorzien al te vaak in een veranderingsproces; zij bevatten geen bepalingen over de economische aspecten van beslissingen of over het anticiperen op werkgelegenheidsontwikkelingen binnen ondernemingen en risicopreventie.

(14) Vanwege deze politieke, economische, sociale en juridische ontwikkelingen dient het bestaande wettelijke kader te worden aangepast, zodat het voorziet in de praktische en juridische instrumenten die de uitoefening van het recht op informatie en raadpleging mogelijk maken.

(15) Deze richtlijn doet geen afbreuk aan nationale systemen die voorschrijven dat de concrete uitoefening van dit recht gepaard moet gaan met een collectieve wilsuiting.

(16) Deze richtlijn doet evenmin afbreuk aan systemen die voorzien in rechtstreekse betrokkenheid van werknemers, mits zij hun recht op informatie en raadpleging ook via hun vertegenwoordigers kunnen uitoefenen.

(17) Daar de doelstellingen van deze richtlijn niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt — omdat het gaat om de vaststelling van een algemeen kader voor informatie en raadpleging van werknemers dat is aangepast aan de hierboven beschreven nieuwe Europese context — en derhalve, gezien de omvang en de effecten van de geplande actie, beter door de Gemeenschap kunnen worden verwezenlijkt kan de Gemeenschap, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.

(18) Dit algemeen kader heeft als doel minimumvoorschriften vast te stellen die voor de gehele Gemeenschap gelden en belet niet dat de lidstaten voorzien in bepalingen die gunstiger zijn voor de werknemers.

(19) Dit algemeen kader heeft tevens als doel te vermijden dat administratieve, financiële of juridische beperkingen de oprichting en de ontwikkeling van kleine en middelgrote ondernemingen belemmeren. Daartoe lijkt het dienstig, de werkingssfeer van deze richtlijn, naar keuze van de lidstaten, te beperken tot ondernemingen met ten minste 50 of vestigingen met ten minste 20 werknemers.

(20) Hierbij wordt rekening gehouden met, maar geen afbreuk gedaan aan, andere nationale maatregelen en praktijken die gericht zijn op het bevorderen van de sociale dialoog binnen ondernemingen die niet door deze richtlijn zijn gedekt en binnen overheidsinstanties.

(21) Lidstaten waar geen gevestigd wettelijk systeem voor informatie en raadpleging van werknemers- en werkgeversvertegenwoordiging is, dienen echter voorlopig de mogelijkheid te hebben de werkingssfeer van deze richtlijn betreffende het aantal werknemers verder te beperken.

(22) Het communautaire kader voor informatie en raadpleging van werknemers dient de last voor de ondernemingen tot een minimum te beperken, doch zonder de effectieve uitoefening van de toegekende rechten in het gedrang te brengen.

(23) Het doel van deze richtlijn dient te worden bereikt door de vaststelling van een algemeen kader dat de beginselen, definities en regelingen voor informatie en raadpleging omvat, dat de lidstaten in acht dienen te nemen en aan de nationale omstandigheden dienen aan te passen; hierbij kan aan de sociale partners eventueel een centrale rol worden toebedeeld, zodat zij vrijelijk, door middel van akkoorden, regelingen inzake informatie en de raadpleging kunnen treffen die beter aansluiten bij hun behoeften en wensen.

(24) Sommige bijzondere regels in bepaalde nationale wetgevingen betreffende de informatie en raadpleging van de werknemers, ten behoeve van ondernemingen of vestigingen die politieke, confessionele, charitatieve, educatieve, wetenschappelijke of kunstzinnige doeleinden nastreven, of doeleinden op het gebied van informatie, voorlichting of opinievorming, of die ten dienste staan van beroepsorganisaties, dienen onverlet te blijven.

(25) De ondernemingen en vestigingen dienen beschermd te worden tegen het openbaar worden van bepaalde bijzonder gevoelige informatie.

(26) De werkgever moet kunnen afzien van informatie en raadpleging wanneer die de onderneming of vestiging ernstig zouden schaden, of wanneer hij onmiddellijk gevolg moet geven aan een bevel van een regelgevende of toezichthoudende instantie.

(27) Informatie en raadpleging impliceren rechten en verplichtingen voor de sociale partners op het niveau van de onderneming of van de vestiging.

(28) In geval van inbreuk op de verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn dienen administratieve of gerechtelijke procedures van toepassing te zijn, alsmede doeltreffende en afschrikkende sancties die in verhouding staan tot de ernst van de overtreding.

(29) Deze richtlijn mag geen afbreuk doen aan eventueel specifiekere bepalingen vanRichtlijn 98/59/EG van de Raad van 20 juli 1998 betreffende de aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake collectief ontslag [1] en van Richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen daarvan [2].

(30) Andere rechten inzake informatie en raadpleging, met inbegrip van de rechten die voortvloeien uit Richtlijn 94/45/EG van de Raad van 22 september 1994 inzake de instelling van een Europese ondernemingsraad of van een procedure in ondernemingen of concerns met een communautaire dimensie ter informatie en raadpleging van de werknemers [3], dienen door deze richtlijn onverlet te worden gelaten.

(31) De uitvoering van deze richtlijn mag geen rechtvaardiging vormen voor een verlaging van het algemene beschermingsniveau van de werknemers op de onder deze richtlijn vallende gebieden,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel en beginselen

1. Deze richtlijn heeft tot doel een algemeen kader van minimumvoorschriften vast te stellen met betrekking tot het recht van werknemers van ondernemingen of vestigingen in de Gemeenschap op informatie en raadpleging.

2. De nadere regelingen inzake informatie en raadpleging worden vastgesteld en uitgevoerd overeenkomstig de nationale wetgeving en de in de lidstaten gebruikelijke praktijken op het gebied van sociaal overleg, en wel zo dat de nuttige werking ervan gewaarborgd is.

3. De nadere regelingen inzake informatie en raadpleging worden door de werkgever en de werknemersvertegenwoordigers vastgesteld en uitgevoerd in een geest van samenwerking, met inachtneming van hun wederzijdse rechten en verplichtingen en rekening houdende met de belangen van zowel de onderneming of de vestiging als de werknemers.

Artikel 2

Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

a) „onderneming": een openbare of particuliere onderneming die, al dan niet met winstoogmerk, een economische activiteit uitoefent en gevestigd is op het grondgebied van een lidstaat;

b) „vestiging": een bedrijfseenheid in de zin van de nationale wetgeving en praktijk die gevestigd is op het grondgebied van een lidstaat,enwaar op duurzame basis een economische activiteit wordt uitgeoefend met menselijke en materiële hulpbronnen;

c) „werkgever": een natuurlijke of rechtspersoon die volgens de nationale wetgeving en praktijk partij is bij arbeidsovereenkomsten of arbeidsverhoudingen met werknemers;

d) „werknemer": een persoon die in de betrokken lidstaat op grond van het nationale arbeidsrecht en volgens de nationale praktijk bescherming geniet als werknemer;

e) „werknemersvertegenwoordiger": een werknemersvertegenwoordiger volgens de nationale wetgeving en/of praktijk;

f) „informatie": het verstrekken van gegevens door de werkgever aan de werknemersvertegenwoordigers, opdat zij kennis kunnen nemen van het onderwerp en het kunnen bestuderen;

g) „raadpleging": de gedachtewisseling en de totstandbrenging van een dialoog tussen de werknemersvertegenwoordigers en de werkgever.

Artikel 3

Werkingssfeer

1. Deze richtlijn is naar keuze van de lidstaten van toepassing op:

a) ondernemingen die in een lidstaat ten minste 50 werknemers in dienst hebben, of

b) vestigingen die in een lidstaat ten minste 20 werknemers in dienst hebben.

De lidstaten bepalen op welke wijze deze minimumaantallen worden berekend.

2. De lidstaten kunnen, met inachtneming van de in deze richtlijn neergelegde beginselen en doelstellingen, voorzien in specifieke bepalingen voor ondernemingen of vestigingen die politieke, confessionele, charitatieve, educatieve, wetenschappelijke of kunstzinnige doeleinden nastreven, of doeleinden op het gebied van informatie of opinievorming, of die ten dienste staan van beroepsorganisaties, op voorwaarde dat dergelijke bijzondere bepalingen in de nationale wetgeving reeds bestaan op de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

3. De lidstaten kunnen van deze richtlijn afwijken door middel van specifieke bepalingen voor de bemanningen van schepen die op volle zee varen.

[1] PB L 225 van 12.8.1998, blz. 16.
[2] PB L 82 van 22.3.2001, blz. 16.
[3] PB L 254 van 30.9.1994, blz. 64. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 97/74/EG (PB L 10 van 16.1.1998, blz. 22).

Artikel 4

Nadere regelingen inzake informatie en raadpleging

1. De lidstaten stellen overeenkomstig dit artikel in nadere regelingen vast hoe het recht op informatie en raadpleging op het passende niveau wordt uitgeoefend en houden daarbij rekening met de beginselen van artikel 1 en laten vigerende bepalingen en/of praktijken die voor de werknemers gunstiger zijn, onverlet.

2. Informatie en raadpleging behelzen:

a) informatie over de recente en de waarschijnlijke ontwikkeling van de activiteiten en de economische situatie van de onderneming of vestiging;

b) informatie en raadpleging over de situatie, de structuur en de waarschijnlijke ontwikkeling van de werkgelegenheid binnen de onderneming of vestiging, alsmede over eventuele geplande anticiperende maatregelen met name in geval van bedreiging van de werkgelegenheid;

c) informatie en raadpleging over beslissingen die ingrijpende veranderingen voor de arbeidsorganisatie of de arbeidsovereenkomsten kunnen meebrengen, met inbegrip van die welke vallen onder de in artikel 9, lid 1, genoemde bepalingen van het Gemeenschapsrecht.

3. Het tijdstip, de wijze en de inhoud van de informatie laten met name toe dat de werknemersvertegenwoordigers de informatie adequaat kunnen bestuderen en zo nodig de raadpleging kunnen voorbereiden.

4. Raadpleging geschiedt:

a) op een tijdstip, met middelen en met een inhoud die passend zijn;

b) op het relevante niveau van directie en vertegenwoordiging, afhankelijk van het te bespreken onderwerp;

c) op basis van de overeenkomstig artikel 2, letter f), door de werkgever te verstrekken informatie en van het advies dat de werknemersvertegenwoordigers kunnen uitbrengen;

d) op zodanige wijze, dat de werknemersvertegenwoordigers met de werkgever kunnen samenkomen en een met redenen omkleed antwoord op hun advies kunnen krijgen;

e) met het doel een akkoord te bereiken over de in lid 2, onder c), bedoelde beslissingen, die onder de bevoegdheden van de werkgever vallen.

Artikel 5

Informatie en raadpleging op basis van akkoorden

De lidstaten kunnen het overlaten aan de sociale partners op het passende niveau, met inbegrip van het niveau van onderneming of vestiging, om vrijelijk en te allen tijde via onderhandelingen de nadere regelingen voor informatie en raadpleging van de werknemers in een akkoord vast te leggen. Deze akkoorden, alsmede akkoorden die voorhanden zijn op de datum van artikel 11 en de verlengingen van dergelijke akkoorden, kunnen bepalingen bevatten die afwijken van artikel 4, op voorwaarde dat niet wordt afgedaan aan de beginselen van artikel 1 en aan de door de lidstaten vastgestelde voorwaarden en beperkingen.

Artikel 6

Vertrouwelijke informatie

1. De lidstaten bepalen met inachtneming van de voorwaarden en beperkingen van de nationale wetgeving, dat de werknemersvertegenwoordigers en deskundigen die hen bijstaan, informatie die hun in het legitieme belang van de onderneming of de vestiging uitdrukkelijk als vertrouwelijk is verstrekt, niet aan werknemers noch aan derden bekend mogen maken. Deze geheimhoudingsplicht blijft ook gelden na het verstrijken van hun mandaat, ongeacht waar zij zich bevinden. Een lidstaat kan werknemersvertegenwoordigers en eenieder die hen bijstaat wel toestaan vertrouwelijke informatie door te geven aan werknemers en derden mits dezen aan de geheimhoudingsplicht gebonden zijn.

2. De lidstaten bepalen dat de werkgever in specifieke gevallen en met inachtneming van de voorwaarden en beperkingen van de nationale wetgeving niet tot informatie of raadpleging gehouden is, wanneer die informatie of raadpleging volgens objectieve criteria de onderneming of vestiging ernstig in haar functioneren zou belemmeren, dan wel zou schaden.

3. Onverminderd de bestaande nationale procedures voorzien de lidstaten in administratieve of gerechtelijke beroepsprocedures voor het geval de werkgever geheimhouding verlangt of informatie weigert te verstrekken, overeenkomstig de leden 1 en 2. Zij kunnen tevens voorzien in procedures om de vertrouwelijkheid van de betrokken informatie veilig te stellen.

Artikel 7

Bescherming van de werknemersvertegenwoordigers

De lidstaten zien erop toe dat de werknemersvertegenwoordigers bij de uitoefening van hun functie voldoende bescherming en waarborgen genieten om de taken die hun zijn toevertrouwd naar behoren te kunnen vervullen.

Artikel 8

Bescherming van rechten

1. De lidstaten treffen passende maatregelen voor het geval deze richtlijn door werkgevers of de werknemersvertegenwoordigers niet wordt nageleefd. In het bijzonder zorgen zij ervoor dat er administratieve of gerechtelijke procedures voorhanden zijn om de in deze richtlijn opgenomen verplichtingen te doen naleven.

2. De lidstaten voorzien in passende sancties op overtredingen van deze richtlijn door werkgevers of werknemersvertegenwoordigers; de sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

Artikel 9

Samenhang tussen deze richtlijn en andere communautaire en nationale bepalingen

1. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan de specifieke procedures voor informatie en raadpleging bedoeld in artikel 2 van Richtlijn 98/59/EG en in artikel 7 van Richtlijn 2001/23/EG.

2. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan maatregelen die zijn genomen overeenkomstig Richtlijn 94/45/EG en Richtlijn 97/74/EG.

3. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan in de nationale wetgevingen voorziene rechten inzake informatie, raadpleging en participatie.

4. De omzetting van deze richtlijn kan niet worden aangevoerd om een teruggang te rechtvaardigen ten opzichte van de bestaande situatie in de lidstaten of onder het algemene niveau van bescherming van de werknemers op de onder deze richtlijn vallende gebieden.

Artikel 10

Overgangsbepalingen

Niettegenstaande artikel 3, kan een lidstaat die bij de inwerkingtreding van deze richtlijn niet beschikt over een algemeen, permanent en wettelijk systeem van informatie en raadpleging van werknemers, noch over een algemeen, permanent en wettelijk systeem van werknemersvertegenwoordiging op de werkplaats met dat doel, de toepassing van de nationale bepalingen ter uitvoering van deze richtlijn beperken tot:

a) ondernemingen met ten minste 150 werknemers of vestigingen met ten minste 100 werknemers tot uiterlijk op 23 maart 2007, en

b) ondernemingen met ten minste 100 werknemers of vestigingen met ten minste 50 werknemers gedurende het jaar volgend op de onder a) vermelde datum.

Artikel 11

Omzetting

1. De lidstaten stellen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast om uiterlijk op 23 maart 2005 aan deze richtlijn te voldoen, of dragen er zorg voor dat uiterlijk op diezelfde datum de sociale partners via akkoorden de nodige bepalingen in werking doen treden, waarbij de lidstaten alle nodige maatregelen moeten treffen om te allen tijde in staat te zijn de bij deze richtlijn opgelegde resultaten te garanderen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. Wanneer de lidstaten deze bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 12

Toetsing door de Commissie

Uiterlijk op 23 maart 2007, toetst de Commissie, in overleg met de lidstaten en de sociale partners op communautair niveau, de toepassing van deze richtlijn, teneinde de Raad in voorkomend geval de nodige wijzigingen voor te stellen.

Artikel 13

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de datum van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 14

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 11 maart 2002.

Voor het Europees Parlement	*Voor de Raad*
De voorzitter	*De voorzitter*
P. COX	J. PIQUÉ I CAMPS

GEZAMENLIJKE VERKLARING VAN HET EUROPEES PARLEMENT, DE RAAD EN DE COMMISSIE

over de vertegenwoordiging van de werknemers

„Wat de vertegenwoordiging van de werknemers betreft, herinneren het Europees Parlement, de Raad en de Commissie aan de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 8 juni 1994 in de zaken C-382/92 (Behoud van rechten van werknemers bij overgang van ondernemingen) en C-383/92 (Collectief ontslag)."

RICHTLIJN 2002/15/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 11 maart 2002

betreffende de organisatie van de arbeidstijd van personen die mobiele werkzaamheden in het wegvervoer uitoefenen

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name artikel 71 en artikel 137, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie ([1]),

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ([2]),

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Overeenkomstig de procedure van artikel 251 van het Verdrag ([3]) en gezien de gemeenschappelijke tekst die op 16 januari 2002 door het bemiddelingscomité is goedgekeurd,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad van 20 december 1985 tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer ([4]) zijn gemeenschappelijke regels inzake rij- en rusttijden voor chauffeurs vastgesteld. Deze verordening heeft geen betrekking op de andere aspecten van de arbeidstijd in het wegvervoer.

(2) Richtlijn 93/104/EG van de Raad van 23 november 1993 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd ([5]), biedt de mogelijkheid een aantal meer specifieke voorschriften inzake de arbeidstijd aan te nemen. Gezien haar sectoriële karakter heeft de onderhavige richtlijn voorrang op Richtlijn 93/104/EG, overeenkomstig artikel 14 van laatstgenoemde richtlijn.

(3) Ondanks de intensieve onderhandelingen tussen de sociale partners kon geen afspraak over mobiele werknemers in het wegvervoer worden bereikt.

(4) Bijgevolg moeten voor het wegvervoer een aantal meer specifieke voorschriften inzake de arbeidstijd worden opgesteld die erop gericht zijn de veiligheid van het vervoer en de gezondheid en veiligheid van de betrokkenen te waarborgen.

(5) Aangezien de doelstellingen van het beoogde optreden niet op bevredigende wijze door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve vanwege de omvang of de gevolgen van het beoogde optreden beter op communautair niveau kunnen worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel van artikel 5 van het Verdrag maatregelen nemen. Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan voor de verwezenlijking van deze doelstellingen noodzakelijk is.

(6) Het toepassingsgebied van deze richtlijn omvat alleen mobiele werknemers van in een lidstaat gevestigde ondernemingen die deelnemen aan mobiele werkzaamheden in het wegvervoer die vallen onder Verordening (EEG) nr. 3820/85 of, indien zulks niet het geval is, onder de Europese Overeenkomst nopens de arbeidsvoorwaarden voor de bemanningen van motorrijtuigen in het internationale vervoer over de weg (AETR).

(7) Voor mobiele werknemers die buiten het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen — en die geen zelfstandigen zijn —, geldt de basisbescherming van Richtlijn 93/104/EG. Deze basisbescherming omvat de bestaande regels inzake passende rusttijden, gemiddelde maximale wekelijkse arbeidstijd, jaarlijkse vakantie en een basisregeling voor nachtarbeiders, met inbegrip van medische controle.

(8) Aangezien zelfstandige bestuurders onder het toepassingsgebied van Verordening (EEG) nr. 3820/85 vallen, maar niet onder dat van Verordening 93/104/EG, dienen zij voorlopig van het toepassingsgebied van deze richtlijn te worden uitgesloten, overeenkomstig het bepaalde in artikel 2, lid 1.

(9) De definities van deze richtlijn behoeven geen precedent te zijn voor andere communautaire regelgeving op het gebied van de arbeidstijd.

(10) Om de verkeersveiligheid te verbeteren, concurrentievervalsing te voorkomen en de veiligheid en gezondheid van de onder deze richtlijn vallende mobiele werknemers te waarborgen, moeten deze nauwkeurig weten hoeveel tijd, besteed aan wegvervoeractiviteiten, als arbeidstijd wordt aangemerkt, en, anderzijds, hoeveel tijd geen arbeidstijd is en als pauze, als rusttijd of als beschikbaarheidstijd wordt aangemerkt. Deze werknemers moeten recht hebben op een minimale dagelijkse en wekelijkse rusttijd, en op passende pauzes; ook moet een maximumgrens worden gesteld aan het aantal arbeidsuren per week.

(11) Uit onderzoek is gebleken dat het menselijk lichaam 's nachts gevoeliger is voor storende omgevingsfactoren en ook voor bepaalde belastende werkroosters, en dat lange periodes nachtarbeid schadelijk kunnen zijn voor de gezondheid van het personeel en zijn veiligheid en ook de verkeersveiligheid in het algemeen in gevaar kunnen brengen.

([1]) PB C 43 van 17.2.1999, blz. 4.
([2]) PB C 138 van 18.5.1999, blz. 33.
([3]) Advies van het Europees Parlement van 14 april 1999 (PB C 219 van 30.7.1999, blz. 235) en bevestigd op 6 mei 1999 (PB C 279 van 1.10.1999, blz. 270), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 23 maart 2001 (PB C 142 van 15.5.2001, blz. 24) en besluit van het Europees Parlement van 14 juni 2001 (nog niet in het Publicatieblad verschenen). Besluit van het Europees Parlement van 5 februari 2002 en Besluit van de Raad van 18 februari 2002.
([4]) PB L 370 van 31.12.1985, blz. 1.
([5]) PB L 307 van 13.12.1993, blz. 18. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/34/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 195 van 1.8.2000, blz. 41).

(12) Bijgevolg dient de duur van de nachtarbeid te worden beperkt en dient nachtpersoneel een passende beloning te ontvangen en mag het niet benadeeld worden wat opleidingskansen betreft.

(13) De werkgevers moeten een register bijhouden over overschrijdingen van de gemiddelde maximale wekelijkse arbeidsduur voor mobiele werknemers.

(14) Het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 3820/85 over de rijtijden voor het internationaal en nationaal personenvervoer op andere dan geregelde diensten kan van toepassing blijven.

(15) De Commissie dient de uitvoering van deze richtlijn en de ontwikkelingen op dit gebied in de lidstaten te volgen en moet bij het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's verslag uitbrengen over de toepassing van de regels en over de gevolgen van de bepalingen betreffende nachtarbeid.

(16) Voor sommige bepalingen dienen, al naargelang het geval, de lidstaten of de sociale partners afwijkingen te kunnen invoeren; als algemene regel geldt dat, ingeval van een afwijking, het betrokken personeel als compensatie gelijkwaardige rusttijden moet krijgen,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel

Deze richtlijn heeft ten doel minimumvoorschriften inzake de organisatie van de arbeidstijd vast te stellen, om de veiligheid en de gezondheid van personen die een mobiele werkzaamheid in het wegvervoer uitoefenen beter te beschermen, de verkeersveiligheid te verhogen en de mededingingsvoorwaarden beter op elkaar af te stemmen.

Artikel 2

Toepassingsgebied

1. Deze richtlijn is van toepassing op mobiele werknemers van in een lidstaat gevestigde ondernemingen die deelnemen aan wegvervoersactiviteiten die vallen onder Verordening (EEG) nr. 3820/85 of, zo niet, onder de AETR-overeenkomst.

Onverminderd de bepalingen van de volgende alinea wordt deze richtlijn van toepassing op zelfstandige bestuurders op 23 maart 2009.

Uiterlijk twee jaar vóór deze datum legt de Commissie het Europees Parlement en de Raad een verslag voor. In dit verslag worden de gevolgen geanalyseerd van de uitsluiting van zelfstandige bestuurders van het toepassingsgebied van deze richtlijn voor de verkeersveiligheid, de concurrentievoorwaarden, de beroepsstructuur en de sociale aspecten. De situatie in de onderscheiden lidstaten van de structuur van de vervoersindustrie en van de werkomstandigheden in het wegvervoer wordt hierbij in rekening genomen. Op basis van dit verslag dient de Commissie een voorstel in dat ertoe strekt:

— ofwel de voorwaarden vast te leggen voor opneming van zelfstandige bestuurders in het toepassingsgebied van deze richtlijn met betrekking tot bepaalde zelfstandige bestuurders die niet deelnemen aan wegvervoersactiviteiten in andere lidstaten en die, om objectieve redenen, gebonden zijn door plaatselijke beperkingen, zoals een afgelegen ligging, lange binnenlandse afstanden en scherpe mededinging,
— ofwel zelfstandige bestuurders niet in het toepassingsgebied van de richtlijn op te nemen.

2. Richtlijn 93/104/EG is van toepassing op mobiele werknemers die van het toepassingsgebied van de onderhavige richtlijn zijn uitgesloten.

3. Waar de richtlijn met betrekking tot mobiele werknemers in het wegvervoer meer specifieke bepalingen bevat dan Richtlijn 93/104/EG, is zij overeenkomstig artikel 14 daarvan, bij voorrang van toepassing.

4. Deze richtlijn vormt een aanvulling op Verordening (EEG) nr. 3820/85 en, voorzover noodzakelijk, op de AETR-overeenkomst, die voorrang hebben op de bepalingen van deze richtlijn.

Artikel 3

Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

a) „arbeidstijd"

1. in het geval van mobiele werknemers: de periode tussen het begin en het einde van het werk, waarin de werknemer op het werk is, ter beschikking van de werkgever staat en zijn taken of activiteiten uitoefent, dat wil zeggen:
   — de tijd die wordt besteed aan alle wegvervoersactiviteiten. Deze activiteiten zijn met name:
     i) rijden;
     ii) laden en lossen;
     iii) toezicht houden op het in- en uitstappen van passagiers;
     iv) schoonmaken en technisch onderhoud;
     v) alle andere werkzaamheden om de veiligheid van het voertuig, de lading of de passagiers te verzekeren, dan wel om te voldoen aan de wettelijke of bestuursrechtelijke verplichtingen die direct met het specifieke vervoer in kwestie verband houden met inbegrip van toezicht op het laden en lossen, afwikkeling van administratieve formaliteiten bij de politie, de douane, de immigratieautoriteiten, enz.
   — de periodes waarin de werknemer niet vrijelijk over zijn tijd kan beschikken en op de werkplek moet blijven, gereed om aan het werk te gaan, en daarbij belast is met bepaalde aan die dienst verbonden taken, met name de wachttijden bij laden of lossen wanneer de verwachte duur daarvan niet vooraf bekend is, dat wil zeggen: vóór het vertrek of net vóór het daadwerkelijk begin van de periode in kwestie, of op grond van de algemene bepalingen die de sociale partners hebben afgesproken en/of die in de wetgeving van de lidstaten zijn vastgelegd.

2. in het geval van zelfstandige bestuurders geldt dezelfde definitie voor de periode tussen het begin en het einde van het werk, waarin de zelfstandige bestuurder op de werkplek is, ter beschikking van de klant staat en zijn taken of activiteiten uitoefent, andere dan algemeen administratief werk dat niet direct verband houdt met het specifieke vervoer in kwestie.

Als arbeidstijd worden niet aangemerkt, de pauzes van artikel 5, de rusttijden van artikel 6, alsmede, — onverminderd de wetgeving van de lidstaten of afspraken tussen de sociale partners op grond waarvan dergelijke perioden moeten worden gecompenseerd of beperkt —, de onder b) bedoelde beschikbaarheidstijd;

b) „beschikbaarheidstijd"

— andere perioden dan pauzes of rusttijden, waarin de mobiele werknemer niet op de werkplek behoeft te blijven, doch beschikbaar moet zijn om gevolg te kunnen geven aan eventuele oproepen om de rit aan te vatten of te hervatten, of om andere werkzaamheden uit te voeren. Als beschikbaarheidstijd worden met name aangemerkt, de perioden waarin de mobiele werknemer een per veerboot of trein vervoerd voertuig begeleidt, alsmede wachttijden aan grenzen en tengevolge van rijverboden,

De perioden en de verwachte duur moeten de mobiele werknemer van tevoren bekend zijn, dat wil zeggen vóór het vertrek of net vóór het daadwerkelijk begin van de beschikbaarheidstijd, of op grond van de algemene bepalingen die de sociale partners hebben afgesproken, en/of die in de wetgeving van de lidstaten zijn vastgelegd,

— voor mobiele werknemers in ploegendienst, de tijd die zij gedurende de rit naast de bestuurder of in een slaapcabine doorbrengen;

c) „werkplek"

— de locatie van de hoofdvestiging van de onderneming waarvoor de mobiele werknemer taken uitvoert, en de verschillende nevenvestigingen, al dan niet samenvallend met het hoofdkantoor of de hoofdvestiging,

— het voertuig waarvan de persoon die mobiele werkzaamheden in het wegvervoer uitoefent voor zijn taken gebruik maakt en,

— elke andere plaats waar de met het vervoer verband houdende activiteiten worden verricht;

d) „mobiele werknemer": werknemer die lid is van het personeel dat zich verplaatst van een onderneming die voor rekening van derden of voor eigen rekening personen- of goederenvervoer over de weg verricht, met inbegrip van stagiaires en leerlingen;

e) „zelfstandige bestuurder": eenieder wiens voornaamste beroepsactiviteit erin bestaat met een communautaire vergunning of een andere beroepsbevoegdheid om dit vervoer te verrichten, tegen vergoeding personen of goederen over te weg te vervoeren en die gerechtigd is om voor eigen rekening te werken en die niet aan een werkgever gebonden is door een arbeidsovereenkomst of enige andere arbeidsrechtelijke ondergeschiktheidsrelatie, die de bedoelde activiteiten vrij kan organiseren, wiens inkomsten rechtstreeks afhankelijk zijn van de gemaakte winst en die vrij is om individueel of in samenwerking met andere zelfstandige bestuurders handelsbetrekkingen met verscheidene klanten te onderhouden.

Ter fine van deze richtlijn gelden voor bestuurders die niet aan deze criteria voldoen, dezelfde plichten en rechten als die welke in deze richtlijn voor werknemers zijn vastgesteld.

f) „Persoon die mobiele werkzaamheden in het wegvervoer uitoefent": een mobiele werknemer of een zelfstandig bestuurder;

g) „week": de periode tussen maandag 00.00 uur en zondag 24.00 uur;

h) „nachttijd": een periode van ten minste vier uur, zoals omschreven in de nationale wetgeving, tussen 00.00 uur en 07.00 uur;

i) „nachtarbeid": werk dat in de nachttijd wordt verricht.

Artikel 4

Maximale wekelijkse arbeidstijd

De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat:

a) de gemiddelde wekelijkse arbeidstijd de 48 uur niet overschrijdt. De maximale wekelijkse arbeidstijd mag alleen dan tot 60 uur worden verhoogd, wanneer over een periode van vier maanden het gemiddelde van 48 uur per week niet wordt overschreden. Artikel 6, lid 1, vierde en vijfde alinea, van Verordening (EEG) nr. 3820/85 of, voorzover noodzakelijk, artikel 6, lid 1, vierde alinea, van de AETR-overeenkomst, hebben voorrang op deze richtlijn, voorzover de betrokken bestuurders over een periode van vier maanden het gemiddelde van 48 uur per week niet overschrijden;

b) de arbeidstijd de som is van de bij verschillende werkgevers gepresteerde arbeidstijd. De werkgever verzoekt de mobiele werknemer schriftelijk hem een overzicht van de bij andere werkgevers gepresteerde arbeidstijd over te leggen. De mobiele werknemer verstrekt deze gegevens schriftelijk.

Artikel 5

Pauzes

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat, onverminderd het beschermingsniveau van Verordening (EEG) nr. 3820/85 of, bij gebreke, van de AETR-overeenkomst, personen die mobiele werkzaamheden in het wegvervoer uitoefenen, onverminderd het bepaalde in artikel 2, lid 1, in geen enkel geval langer werken dan zes uur achtereen zonder pauze. De arbeidstijd wordt onderbroken door een pauze van ten minste 30 minuten, indien het totaal aantal arbeidsuren zes tot negen uur bedraagt, en van ten minste 45 minuten, indien het totaal aantal uren meer dan negen uur bedraagt.

2. De pauzes kunnen worden onderverdeeld in perioden van ten minste 15 minuten.

Artikel 6

Rusttijden

Wat de rusttijden betreft gelden voor de toepassing van deze richtlijn voor leerlingen en stagiaires dezelfde bepalingen van Verordening (EEG) nr. 3820/85 of, bij gebreke, van de AETR-overeenkomst, als die welke gelden voor andere mobiele werknemers.

Artikel 7

Nachtarbeid

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat:

— in geval van nachtarbeid, de dagelijkse arbeidstijd niet meer bedraagt dan 10 uur per periode van 24 uur;

— de compensatie voor nachtarbeid in overeenstemming is met de nationale regelgeving, de collectieve overeenkomsten, de afspraken tussen sociale partners en/of de nationale praktijk, en dat de verkeersveiligheid door deze compensatie niet in gevaar komt.

2. Uiterlijk 23 maart 2007 beoordeelt de Commissie in het kader van het verslag dat zij overeenkomstig artikel 13, lid 2, opstelt, de gevolgen van lid 1 van dit artikel. De Commissie legt in voorkomend geval tezamen met dat verslag passende voorstellen voor.

3. De bepalingen inzake de opleiding van beroepsrijders, met inbegrip van degenen die nachtarbeid verrichten, zullen worden neergelegd in een voorstel van de Commissie voor een richtlijn, waarin de algemene beginselen van die opleiding zullen worden omschreven.

Artikel 8

Afwijkingen

1. Van de artikelen 4 en 7 kan om objectieve of technische redenen ofwel om redenen in verband met de werkorganisatie worden afgeweken bij collectieve overeenkomst, bij afspraak tussen de sociale partners, ofwel — indien dit niet mogelijk is — bij wettelijke of bestuursrechtelijke bepaling, op voorwaarde dat de vertegenwoordigers van de betrokken werkgevers en werknemers worden geraadpleegd en dat alle relevante vormen van sociale dialoog worden aangemoedigd.

2. De mogelijkheid om af te wijken van artikel 4 mag niet tot gevolg hebben dat voor de berekening van de gemiddelde maximale wekelijkse arbeidstijd van 48 uur wordt uitgegaan van een referentieperiode van meer dan zes maanden.

Artikel 9

Informatie en registratie

De lidstaten zorgen ervoor dat:

a) de mobiele werknemers op de hoogte worden gebracht van de geldende nationale voorschriften, het reglement van orde van de onderneming en de afspraken tussen de sociale partners, met name de collectieve overeenkomsten en eventuele bedrijfsakkoorden, die op basis van deze richtlijn tot stand zijn gekomen, dit onverminderd Richtlijn 91/533/EEG van de Raad van 14 oktober 1991 betreffende de verplichting van de werkgever de werknemer te informeren over de voorwaarden die op zijn arbeidsovereenkomst of -verhouding van toepassing zijn [1];

b) onverminderd het bepaalde in artikel 2, lid 1, wordt de arbeidstijd van personen die mobiele werkzaamheden in het wegvervoer uitoefenen geregistreerd. De gegevens worden na afloop van de periode waarop zij betrekking hebben nog ten minste twee jaar bewaard. De verantwoordelijkheid voor de registratie van de arbeidstijd van mobiele werknemers berust bij de werkgever. Op hun verzoek verstrekt de werkgever de mobiele werknemers een kopie van de geregistreerde gegevens.

Artikel 10

Gunstiger bepalingen

Deze richtlijn doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de lidstaten om wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen die gunstiger zijn voor de bescherming van de veiligheid en de gezondheid van personen die mobiele werkzaamheden in het wegvervoer uitoefenen, toe te passen of in te voeren of om de toepassing van collectieve overeenkomsten of afspraken tussen de sociale partners die gunstiger zijn voor de bescherming van de veiligheid en gezondheid van mobiele werknemers, te bevorderen of toe te staan. De toepassing van deze richtlijn vormt geen geldige reden voor een verlaging van het algemeen beschermingsniveau voor de in artikel 2, lid 1, bedoelde werknemers.

Artikel 11

Sancties

De lidstaten stellen sancties vast op overtredingen van de nationale bepalingen ter uitvoering van de richtlijn, en treffen alle maatregelen die nodig zijn om de toepassing van die sancties te verzekeren. De sancties zijn doeltreffend, evenredig en afschrikwekkend.

Artikel 12

Onderhandelingen met derde landen

Met het oog op de toepassing ten aanzien van mobiele werknemers van in een derde land gevestigde ondernemingen van een regeling die gelijkwaardig is met de regeling van deze richtlijn, zal de Gemeenschap na de inwerkingtreding van deze richtlijn met de betrokken derde landen onderhandelingen aangaan.

Artikel 13

Verslag

1. De lidstaten brengen de Commissie om de twee jaar verslag uit over de uitvoering van deze richtlijn, onder vermelding van de standpunten van de sociale partners. Deze informatie dient de Commissie te bereiken uiterlijk op 30 september na de datum waarop de door het verslag bestreken periode van twee jaar verstrijkt. De periode van twee jaar is dezelfde als die wordt bedoeld in artikel 16, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 3820/85.

[1] PB L 288 van 18.10.1991, blz. 32.

2. De Commissie brengt om de twee jaar verslag uit over de uitvoering van deze richtlijn door de lidstaten en de ontwikkelingen op het betreffende gebied. De Commissie dient dit verslag in bij het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's.

Artikel 14

Slotbepalingen

1. De lidstaten nemen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen aan om uiterlijk 23 maart 2005 aan deze richtlijn te voldoen, of vergewissen zich ervan dat de sociale partners vóór deze datum via afspraken de nodige maatregelen hebben genomen; de lidstaten nemen de nodige maatregelen om te allen tijde de door deze richtlijn geëiste resultaten te kunnen waarborgen.

Wanneer de lidstaten de in de eerste alinea bedoelde bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar de onderhavige richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst mede van de bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied reeds hebben vastgesteld of vaststellen.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat de expediteurs, verladers, transporteurs, hoofd- en onderaannemers en ondernemingen die mobiele werknemers in dienst hebben, de desbetreffende bepalingen van deze richtlijn naleven.

Artikel 15

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de datum van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 16

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 11 maart 2002.

Voor het Europees Parlement	*Voor de Raad*
De voorzitter	*De voorzitter*
P. COX	J. PIQUÉ I CAMPS

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 21 maart 2002

tot wijziging van Beschikking 94/360/EG betreffende de verlaagde frequentie van de materiële controles van partijen producten die uit derde landen worden ingevoerd ingevolge Richtlijn 90/675/EEG van de Raad

(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 1121)

(Voor de EER relevante tekst)

(2002/237/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 97/78/EG van de Raad van 18 december 1997 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor producten die uit derde landen in de Gemeenschap worden binnengebracht ([1]), en met name op artikel 10,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Richtlijn 97/78/EG is Richtlijn 90/675/EEG ([2]), op grond waarvan Beschikking 94/360/EG van de Commissie ([3]) werd vastgesteld, ingetrokken en vervangen.

(2) Naar aanleiding van de eerdere ontdekking van sporen van lichaamsvreemde groeibevorderende hormonen in vlees dat uit de Verenigde Staten van Amerika was ingevoerd, is Beschikking 94/360/EG gewijzigd bij Beschikking 1999/302/EG van de Commissie ([4]) teneinde een verbeterd systeem in te stellen voor controles op alle invoer van vers vlees en slachtafvallen van runderen, met uitzondering van vlees en slachtafvallen van bizons, uit dat land.

(3) Na de ontdekking van deze residuen hebben de autoriteiten van de Verenigde Staten van Amerika hun programma voor hormonenvrije runderen in juni 1999 bijgesteld. In juli 1999 werd het programma weer geschorst als gevolg van problemen die met betrekking tot het programma aan het licht waren gekomen bij een inspectiebezoek van het Voedsel- en Veterinair Bureau van de Commissie aan de Verenigde Staten, en later, in september 1999, is het opnieuw ingesteld in de vorm van het programma voor niet met hormonen behandelde runderen.

(4) Bij Beschikking 1999/518/EG van de Commissie ([5]) werden de controlemaatregelen die worden toegepast in de inspectieposten aan de grens van de Gemeenschap nogmaals gewijzigd teneinde daarin specifieke tests op de aanwezigheid van stilbenen op te nemen, aangezien door de bevoegde autoriteiten van Zwitserland diëthylstilboestrol (DES) was aangetroffen in uit de Verenigde Staten geïmporteerd rundvlees.

(5) Op grond van de gunstige resultaten die in het kader van het testprogramma werden verkregen, werd in september 2000 bij Beschikking 2000/583/EG van de Commissie ([6]) de frequentie van de controles van vers vlees dat uit de Verenigde Staten wordt ingevoerd, verminderd, namelijk van controle van alle partijen tot controle van slechts 20 % van de partijen, en werd de verplichting ingetrokken dat de lidstaten nog alleen partijen op hun grondgebied mochten toelaten waarvoor de resultaten van onderzoek en analyse gunstig waren.

(6) Deze beschikking was een eerste stap naar de volledige afschaffing van de verplichting om elke voor een materiële controle geselecteerde partij ook op hormonen te onderzoeken, en de beschikking zou opnieuw worden bezien in het licht van de verdere testresultaten op grond van artikel 2 van Beschikking 1999/302/EG.

([1]) PB L 24 van 30.1.1998, blz. 9.
([2]) PB L 373 van 31.12.1990, blz. 1.
([3]) PB L 158 van 25.6.1994, blz. 41.
([4]) PB L 117 van 5.5.1999, blz. 58.
([5]) PB L 197 van 29.7.1999, blz. 50.
([6]) PB L 246 van 30.9.2000, blz. 67.

(7) De aanvullende controles op grond van Beschikking 1999/302/EG en Beschikking 1999/518/EG en de tests in het kader van de aanvullende testprogramma's van de Europese Gemeenschap voor de opsporing van hormonen, hebben er in de betrokken periode niet toe geleid dat monsters van vers vlees en van slachtafvallen van runderen positief hebben gereageerd.

(8) Bijgevolg is het passend de eis dat 20 % van alle uit de Verenigde Staten van Amerika ingevoerde partijen vlees op hormonen moet worden onderzocht, in te trekken en te bepalen dat voor die invoer dezelfde regels gelden met betrekking tot laboratoriumtests als voor de invoer van vlees uit andere derde landen.

(9) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Beschikking 94/360/EG wordt als volgt gewijzigd:

Artikel 1 bis wordt ingetrokken.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 21 maart 2002.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

RECTIFICATIES

Rectificatie van Verordening (EG) nr. 472/2002 van de Commissie van 12 maart 2002 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 466/2001 tot vaststelling van maximumgehalten aan bepaalde verontreinigingen in levensmiddelen

(Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen L 75 van 16 maart 2002)

Op bladzijde 20, in de bijlage, tweede deel van de tabel, kolom 3 en 4:

in plaats van: „Richtlijn 2002/27/EG",

te lezen: „Richtlijn 2002/26/EG".

Bladzijde 20, in de voetnoot van het tweede deel van de tabel:

in plaats van: „PB L 75 van 16.3.2002, blz. 44.",

te lezen: „PB L 75 van 16.3.2002, blz. 38.".